ಮೈಸೂರು ವಿಧಾನಸಭೆ

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, 25th February 1969

The House met in the Assembly Chamber, Vidhana Soudha, Bangalore, at Nine of the Clock.

MR. SPEAKER [SRI S. D. KOTHAVALE] in the Chair.

Discussion on a matter of Urgent Public Importance *re* : Violent activities of Sivasena in Maharashtra.

MR. SPEAKER.—The hon. Members are aware that we are to discuss a matter of urgent public importance for short duration under rule 59. *Viz.*, "The violent activities of Shiva Sena in Maharashtra in general and Bombay in particular, with special reference to the destruction of life and property of Mysoreans".

Now for the information of the hon. Members I shall try to indicate the procedure to be followed here. Rule 61 says :

> "There shall be no formal motion before the Assembly nor voting. The member who has given notice may make a short statement and the Ministeer shall reply shortly. Any member who has previously intimated to the Speaker may be permitted to take part in the discussion."

Therefore, there shall be no formal motion nor there shall be voting. As many as 16 hon. Members have given notice of the motion and I have received previous intimation from two hon. Members, Sri B. B. Sayanak and Sri V. N. Patil. I shall permit all of them to speak. But it is a question of time. The time for the discussion is 2½ hours. Beyond that we cannot give so. It is a question of rationing of time. I therefore request hon. Members to keep discussion within the time limit indicated. I shall give ten minutes to the leaders of the various political parties and ten minutes to other hon. Members. All the hon. Members are requested to co-operate with the Chair in trying to stick to the time schedule.

(MR. SPEAKER)

One other point I wish to make is this, this discussion is likely to rouse some emotion and so I request the hon. Members to keep themselves within the limits of decorum and dignity and try to say things in an effective manner. Now I shall call upon the Leader of the Opposition Sri Sivappa to begin his speech.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ಮಹಾದುರ್ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ದುರ್ಘಟನೆ ಎಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಅತ್ಯಾಚಾರ. ನಾವು ಈಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ವಿಷಾದಕರವಾದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ದುರ್ಘಟನೆ, ಈ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಈ ರಾಕ್ಷಸೀ ಕೃತ್ಯ, ಮತ್ತು ಈ ದುರಂತ ನಾಟಕವನ್ನು ನಾವು ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತದ್ದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಅತ್ಯಾಚಾರವು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರಿನ ಜನರ ಮೇಲೆ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯು ಮಾಡಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಜನರು, ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅನೇಕ ದಶಕಗಳಿಂದ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೆಲಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ನಿರಪರಾಧಿ ಜನರ ಮೇಲೆ, ಹಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನೂ ಕೆರಳಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಈಪೊತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ದುರ್ಘಟನೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುನ್ನತ ನಾಯಕರಾದ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಗೋಖಲೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿಲಕ್ ಅವರನ್ನು ನೀಡಿದಂತಹ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ದುರ್ಘಟನೆ ನಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ಬಂದಿದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ತಿಳಿಗೇಡಿತನದ ನೀತಿಯಿಂದ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೀಚಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನೂ ತಲೆತಗ್ಗಿಸತಕ್ಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನೇ ಕಳಂಕಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾವು ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆಯಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಗಡಿವಿವಾದ ಈ ಚಳುವಳಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದಂತಹ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ಏನಿದೆ ಅದು ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದಂತಹ ಗಡಿ ವಿವಾದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅದು ನೇಮಕವಾಯಿತು. ಇದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಯಕರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಲೆಬಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ಕಮೀಷನ್ ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ಈ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ನೇಮಕವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಗಡಿವಿವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಉಭಯತ್ರರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಪೊತ್ತು ಮಹಾಜನ್ ಅವರ ಆಯೋಗದ ತೀರ್ಪು ಬಂದಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ದೊಂಬರಲಾಗವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನೀತಿ ಖಂಡನೀಯವಾದುದು. ಯಾವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತಿಗಳು ತಾವು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ವಚನ ಭ್ರಷ್ಟರು ಮತ್ತು ದ್ರೋಣಗಾರರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ನೀತಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅವಹೇಳನಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಒಂದು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದೆ, ಅಂಜುಬುರುಕುತನದಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ'

† Indicates that the speeches or remarks have not been revised by the member concerned

ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧೀರನಾಯಕತ್ವ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಜುಬುರುಕುತನ ನೀತಿ ಇರುವತನಕ ಈ ನಮಸ್ಯೆ ಅತಿ ಉಗ್ರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಈ ದೇಶ ಛಿದ್ರ ಛಿದ್ರವಾಗುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ನಾವಿಂದು ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ. ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆ ಆದಮೇಲೆ ಭಾಷಾ ಉದ್ವೇಗವಿಂದ, ಭಾಷಾದ್ವೇಷ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇದು ನಮ್ಮನ್ನ ಅವಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ, ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವ ವಿಚಾರ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮಾತೃಭಾಷಾಪ್ರೇಮ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಭಾಷಾ ಪ್ರೇಮ ಬರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಭಾಷಾದ್ವೇಷ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ, ಎಷ್ಟುದೂರ ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಾಷಾರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದಂಥಾದ್ವೇ ತಪ್ಪಾಯಿತೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಭಾಷಾದ್ವೇಷ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾಷಾರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 100ರಷ್ಟು ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರನ್ನು ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟೀವ್ ಯೂನಿಟ್ ಮತ್ತು ಜಿಯಾಗ್ರಫಿಕಲ್ ಕಂಟಿನ್ಯುಟಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿದರು. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರನ್ನು ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಹೀಗೆಯೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ದ್ವೇಷ, ವರ್ಣ ದ್ವೇಷ ಇದೆ. ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಜನ ಮತ್ತು ಬಿಳಿಯ ಜನ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವರ್ಣ ದ್ವೇಷ ಬಹಳ ವಿಗ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾದ್ವೇಷ ಹೀಗೆ ಬೆಳೆದರೆ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಅಗ್ನಿಕುಂಡಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದರು ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಆದನಂತರ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ವಿರಳವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕನಗರ. ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ನಗರವಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರವನ್ನು ಇದೇ ಭಾರತ ದೇಶದ ಎರ್ನಾ ಜನರೂ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಸುರಿದಿದ್ದಾರೆ, ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟು ಬೇವರನ್ನು ಸುರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರ ಇಡೀ ಭಾರತದ ಕರ್ನಾಣನಗರ. ಈ ಬೊಂಬಾಯಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಜನತೆ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಬಾಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದೇ ದಾರಿ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಇಡಿ ಮುಂಬೈನಗರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಮುಂಬೈನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಸಲು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಶಿವಸೇನೆಯ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರೋ ಅದರಿಂದ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಮುಂಬೈನಗರದ ಜನಗಳು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಜನ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಮುಂಬೈ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಜನ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೋಟರ್ ಮಾಲೀಕರು ಅನೇಕ ಜನ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಹೋಟಲನ್ನು ನಡೆಸಿ 20–30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅನೇಕ ಜನ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿ ಬೀದಿಯ ಪಾಲಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಅವಕಾಶವನ್ನ ಕೊಟ್ಟರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೆನ್ನೆತಾನೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ತಾವು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಒಪ್ಪಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಲ್ಲ, ಅದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ವಿಚಾರ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎರಡ್ನಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಎರಡ್ನಾ ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಮುಖಂಡರುಗಳು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ, ಒಂದೊಂದು ರಾಜ್ಯದವರು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡ್ನಾ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖಂಡರುಗಳು ಸೇರಿ ಒಂದು ಒಮ್ಮತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಒಮ್ಮತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಲಭವಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮುಂಬೈಕರ್ನಾಟಕದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಹೆದರಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸದೆ ತಮ್ಮ ಅಂಜುಬುರುಕನೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಹನೆಗೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಹರ್ಲೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ರಕ್ತ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನೇನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಮೇಲೆ ಹರ್ಲೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹ ದ್ವೇಷ ಭಾವನೆಗಳು, ಜಾತೀವಾದಗಳು ಮೊದಲು ಮಾಯವಾಗಬೇಕು. ಗುಂಪುಗುಳಿತನ ಮಾಯವಾಗಬೇಕು. ಇದು ಆಗದಿದ್ದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತೀವಾದ ಎನ್ನುವುದು ಇತಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೆಡಂಭೂತವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಇದೇ ರೀತಿ ಬೆಳೆದರೆ, ಯಾರು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ತಿರುಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರುಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ನಮ್ಮವರು, ತಮ್ಮವರು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಈ ಜಾತೀವಾದವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮನ್ನೇ ನುಂಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾವಾದ, ಜಾತೀವಾದ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕೆಲವರು ಉಗ್ರವಾದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಖಂಡ ತುಂಡವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಆಗಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತುಂಬಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರು ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಫಲರಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ನಾವು ಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಆಗಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ಆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತುಂಬಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಫಲವಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಸೇನೆ, ಲಜಿತ್‌ಸೇನೆ, ಭೀಮಸೇನೆಗಳು ರಚಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ಸೇನೆಗಳು ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸೇನೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಮಾತಿನಿಂದ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳೂ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸೇನೆಗಳು ಗುಂಡಿನ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನು ಕರೆದು, ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದ ಮೇರೆ ಮಾತ್ರ ವಿಷಯದ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ನಾವು ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ ಉಗ್ರವಾದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ನಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಸಹ ಉಗ್ರವಾದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು

ನಲ್ಲನಬೇಕು. ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ತಯಾರಿರಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಕ್ಷಸೀಕೃತ್ಯವನ್ನು ಪಾಶವೀ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಉಗ್ರವಾದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ, ಅವರು ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರನ್ನು ಸಹ ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡಿ ಏನಾದರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ನಂಬಿಂಘಟ್ಟವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳು, ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಖಂಡತುಂಡಾವಾಗಿ ಜಾಗ್ರತೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷ ಗಾಂಧಿಜೀಯವರ ಶತಾಬ್ದಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಕೇವಲ ಹೇಡಿಯ ಅಸ್ತ್ರವಲ್ಲದೆ ಧೀರನ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಹ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಶಾಸನಸಭೆಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

9-30 A.M.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ ಹೀರೇಮಠ (ಗಾಂಧಿನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಮೊನ್ನೆ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಶಿವಸೇನೆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಕುಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯುವುದು ಅತಿ ಸುಲಭ. ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರತಿಭೆಬೇಕು. ಕುಖ್ಯಾತಿಗೆ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಬೇಕು. ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಾಗ ರಾಕ್ಷಸೀ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಕುಖ್ಯಾತಿಯ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. 'ಏನಕೇನ ಪ್ರಕಾರೇಣ ಪ್ರಸಿಧ್ಧೊ ಪುರುಷೋ ಭವ' ಎಂತಾಗಲೀ, ಏನಾಗಲಿ, ಅನಿಷ್ಟವಾಗಲೀ ಅತಿರೇಕವಾಗಲೀ ಜನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದನಂತರ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಘಟನೆಗಳು ರಾಕ್ಷಸೀ ಕೃತ್ಯಗಳು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಭಯಂಕರ ಪೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯ ಮೊನ್ನೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇದು ರಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಬರೆಯಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಭಾಷಾಂಧತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಾಂಧತೆಗಳ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ್ದ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳವರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಪ್ರಾಣಹಾನಿಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದು ಪೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೇಲೆ ಹುಚ್ಚು ಉನ್ಮಾದತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ ತುಂಬಾರಾದ, ಮರೆಯಲಾರದ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ನಿರಪರಾಧಿಗಳನೇಕರು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರನ್ನು ಹ್ಯಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ಗೋಡ್ಸೆಯೂ ಹ್ಯಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಹಾನಗರ ಬೊಂಬಾಯಿ ಹ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಬಾಳಠಾಕ್ರೆ—ಹಾಗೂ ಶಿವಸೇನೆ ಕೂಡಲೇ ಹ್ಯಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪಕ, ದಯಾಪರ, ನೀತಿಮೂರ್ತಿ ಮಹಾಪುರುಷ ಶಿವಾಜಿಯ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಅಂಕಿತ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆಗೇಡು. ಆ ಮಹಾ ಪುರುಷ ಶಿವಭಾನುವಿನ ಪವಿತ್ರ ನಾಮಕ್ಕೆ ಮಸಿ ಬಳಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೇನು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ಮಕುಟಪ್ರಾಯನಗರ ಬೊಂಬಾಯಿ ಇಂತಹ ಕ್ರೂರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾದಾಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ, ಮಹತ್ವ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು

(ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ)

ಹೊರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುವಾರದು. ಈ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರನ್ನು ನಿರ್ದಯತೆಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆದ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಗೂಂಡಾಗಳನ್ನು ಗುರಿ ಮಾಡಿ ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಪರೋಕ್ಷ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸಿದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಂದೇಹ ಬಂದಿದೆ.

ಶಿವಸೇನೆ ನಡೆಸಿದ ಈ ಹೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯ ಪೂರ್ವನಿಯೋಜಿತವಾದ್ದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಧಾರ ಕೊಡಬಹುದು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಿಯರಿಗೆ ಎಂಬ ಶಿವಸೇನೆಯ ಘೋರಣೆಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕೇಲವು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಸರಕಾರವೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆದರು. ಶಿವಸೇನೆಯು ಮಾರ್ಮಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಶಿವಸೇನೆ ಬಲಿತು ಬೊಂಬಾಯಿಯನ್ನು ಮರಾಠೀಕರಣ ಮಾಡಲು ಮೊನ್ನೆಯ ಹೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿತು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಇವರ ಯಾರ ಜಹಗೀರೂ ಅಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವರು ಪಾರ್ಸಿಗಳು, ಗುಜರಾತಿಗಳು, ಮಾರ್ವಾಡಿಗಳು, ಖೋಜಾ, ಮೆಮನ್ಸ್ ಮುಂತಾದವರು ನಾನಾ ಭಾಷೆಯ ನಾನಾ ಜನಾಂಗದವರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಮರಾಠಿಗರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಾಂತವಾಗುವವರೆಗೂ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರೇ ಆಗಿದ್ದರು. 1947 ರಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿಯನ್ನು ಅವರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಗದ್ದಲ ಮಾಡಿ ಗುಜರಾತಿಗಳು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ದೊಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವಾರದು, ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವಾರದು ಎಂದು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಗೃಹ ಶಾಖೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಲ ನಂತರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂಬ ಘೋರಣೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಸೈನ್ಯ ಕರೆಸಿ ಪುಂಡರ ಹುಟ್ಟಡಗಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಿಯರೇ ಆದ ಕೇಂದ್ರದ ಗೃಹ ಸಚಿವರೂ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕೃತಿಗಳು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಎಂದು ಕರೆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂಬಯಿ ಮರಾಠಾರದ್ದು ಎನ್ನುವ ಹೈಶಾಚಿಕ ಘೋಷಣೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಭಾರತವನ್ನು ಛಿದ್ರಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವ ಈ ಭಸ್ಮಾಸುರ ನಾಶವಾದ ಹೊರತು ಭಾರತದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಅಪಾಯ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಉರಿ ಹಸ್ತವನ್ನಿತ್ತ ಮರಾಠ ಮುಖಂಡರ ಗತಿಯೇನು ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಳಗಾವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹುಚ್ಚು ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಿಯರಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಟ್ಲರು 1941ರಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಕೋವನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಕಾಲಿಡದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಹೇಳಿದ, ಶಿವಸೇನೆಯ ನಾಯಕ ಬಾಳಠಾಕ್ರೆಯೋಡನೆ ಹೊಣೆಗಾರರು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮರಾಠಿ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮತೀಗೇಡಿಗಳು ನಷ್ಟವುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಉದಾರತೆಯಿಂದ ಸಹಾಯ ನೀಡಿತು. ಈಗ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಬಿಟ್ಟ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ನಿಷ್ಠುರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಗಳಿರುವ ಮಹಾನಗರ ಪ್ರಾಂತಾತ್ಯಾಂಧರ ಭಾಷಾಂಧರ ಅಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಈ ಮಹಾ ನಗರ ಕೇಂದ್ರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವುದು ಭಾರತದ ಭದ್ರತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ದೇಶ ವಿಚ್ಛಿದ್ರಕಾರಕ ಶಿವಸೇನೆಗಳಂತಹ ಸೇನೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಟ್ಟಹಾಕಲು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ನಿಷ್ಠುರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಕಣ್ಣಿದ್ದರೂ ಕುರುಡರಂತೆ, ಕಿವಿಯಿದ್ದೂ ಕಿವುಡರಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹ ಸಚಿವರು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ನಾಗರಿಕ ಸರಕಾರವಾದರೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕು. ಅರಿತರೆ ಅರು ಪಟ್ಟು ಮರೆತರೆ ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರೂ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸದ್ಯಕ್ಕಾದರೂ ಕೇಂದ್ರದ ರಿಜರ್ವ್ ಪೋಲೀಸು ಪಡೆಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದಂಥ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹಾರೈಸಿ ಆ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನು ಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಇಂತಹ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು, ಅಹಿಂಸಾ ಕೃತ್ಯಗಳು, ಪೈಶಾಚಿ ಕೃತ್ಯಗಳು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನಡೆಯದಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಕೈಗೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರಾಗಿಯೆ ಈ ಜನರ ಕುಚೋದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗು ತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ, ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನೆರೆಸಿರುವಂಥಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಆಗಲಿ, ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಬಿ. ಜ್ವಾಲನಯ್ಯ (ಹಾಸನ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ಜನ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಆದಂಥ ಸಾವುನೋವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆ ಉಗ್ರತನವನ್ನೂ ಖಂಡನೆಯನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆ ಯಾವಾಗ ಆರಂಭವಾಯಿತು ಅದರ ಹಿನ್ನಲೆ ಏನು, ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜರು ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ವಾಗಿದ್ದರು, ಈ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಗಳು ಅವರ ಹೆಸರು ಬಳಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಾವು ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಕೇವಲ ಭಾರತದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮೈಸೂರು ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಎರ್ಲಾ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದಂಥ ಶಿವು ಪೊಟ್ಟಪೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇದು ವಿ. ಕೆ. ಮೆನನ್ ರವರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವುದ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಎರ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧುರೀಣರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪೊಟ್ಟಪೊದಲು ಆಯಿತು, ಶಿವಸೇನೆಯ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಗುರುತಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ, ಮೈಸೂರುನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ, ರಾಷ್ಟ್ರಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಜೊತೆಗೆ ಅಖಿಲಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇದ್ದರು ಕೂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ದುರ್ಘಟನೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲವೂ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಜಾಸ್ವಭುತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇವೆಯೋ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಎರ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗ ಳನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುವ ಪಣ ತೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಇವೆಯೋ, ಅದರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿಯೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ವ್ಯಭಿಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶಿವಸೇನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಠಾಕ್ರೆಯವರು ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರ ಹಿನ್ನಲೆ ಇರುವ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾ ದಂಥ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ, ಮೈಸೂರಿನವರು ಇರಬಾರದು ಎಂದು. ಅದರೆ ನಾಳೆ ಇನ್ನು ಇತರೇ ರಾಜ್ಯದವರು ಇರಕೂಡದು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಗಳೆಯನ್ನ ಮುಂಧುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಂಶಯವು ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರದ ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ಶಾಖೆಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ತಡೆಯಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಚವಾಹಣರ ಮನ ನಾಗಾರಾಯ್ಣಂಡ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಗರಾಟೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವರು, ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವವರು, ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಘಾತುಕತನದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸಭೆಗೆ ಹೊಗುವಾಗ ಅವರ ಕಾರನ್ನು ಈ ಸೇನೆಯವರು ತಡೆದು ಅವರು ಕಲ್ಲನೇಟಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು ಎನ್ನುವುದು ವಿಷಾದನೀಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಖಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. 8—10 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉದ್ಯಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಶತಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದಿಂದ ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಪುಡಿಪುಡಿ ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಹೊಟೆರ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಸೆದಿದ್ದಾರೆ, ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆತಾನೇ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಾನಭಂಗ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಹ್ಯಾಳನಯ್ಯ)

ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯು ಮುಖಾಂತರ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಿ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಹಾಜನ ಸಮಿತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಮೈಸೂರಿನವರು ಏನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ದವರ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇರೆ ಈ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಈ ಸಮಿತಿ ತನ್ನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಮೇರೆ ಬಹಳ ಸೌಜನ್ಯತೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಸಮಿತಿ ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಮಾನ, ತೀರ್ಮಾನವಲ್ಲ ಎಂದು ಧಾಷ್ಟಿಕತನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರುವಂಥ ಎಂ. ಪಿ. ಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಮೌನಧಾರಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಮೌನ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಜನತೆಗೇ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಎಂದರೆ ಆಗ ರಕ್ತಕ್ರಾಂತಿ ಆಗಬಹುದು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮೈಸೂರು ಗಡಿ ವಿವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷಫಲ ಭಾರತದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಭಂಗ ತಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಛಿದ್ರವಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಸೂಚ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಾರದು. ಈ ಒಂದು ಶಿವಸೇನೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಏನು ಇದೆ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ? ಇದರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಏನು ! ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚೀಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿ ಇದೆ. ಅವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ತರಹ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ಇತ್ತು ? ಇದು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೇಧಾವಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಹುಂಬ ಜನರಿಂದ ದೊಂಬಿದರೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರಾದ ಜನರಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪಾಕೀಸ್ತಾನ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಥೋರಣ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರವನ್ನು ಎರಡಾ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಬಂದ ಜನರು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಮರಾಠಿಯವರೇ ಕಟ್ಟಿದ ನಗರ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದ ಶಬ್ದ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಇದ್ದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ವರೂಪ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮಹಾನಾಯಕರಾದ ಶಿವಾಜಿ ಹೆಸರನ್ನುದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಶಿವಾಜಿ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಮಾಡುವ ದುಷ್ಕಾರ್ಯ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಏತಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತಾರೋ ? ಜೊತೆಗೆ ಇದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ದುರ್ವರ್ತನೆಗಳನ್ನೂ ಖಂಡಿಸುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ಹೊಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು ? ಸುಮಾರು 8–10 ಲಕ್ಷ ಜನ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಮಾನ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. 8-10 ಲಕ್ಷ ಜನ ಕನ್ನಡಿಗರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಇರಬಹುದು ಎನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ಜನ ಸೌಜನ್ಯಶೀಲರು. ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವರೀತಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರುಗಳು ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು, ಸಹೋದರರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನತೆಯೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತ. ಇಲ್ಲವೆ ಇದ್ದರೆ ಅನರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಯು ತಾಳ್ಮೆಗೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಹಾಜನ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ ದುರುದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಶಿವಸೇನೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ರೀತಿಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ತಕ್ಷಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಡೆದಿರುವಂಥ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಾನಿ ಮತ್ತು ನಷ್ಟವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತುಂಬಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ (ಸಾಗರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದಂಥ ಶಿವಸೇನೆಯ ಯುದ್ಧದ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಅಧಿಕೃತವಾದ 52ಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಸಾವು ಮತ್ತು 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಅದರಿಂದ ಗುಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ನೋವುಗಳು ನಂಕಟವನ್ನು ಬಹುಶಃ ಯಾರೂ ಅಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ, ಅಳತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಮಹಾಜನವರದಿಯ ನೆವದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರ ಬಹುದು. ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಮಾಡಬಾರದೇ ಅಥವಾ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಏನನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಸೀಮಿತವಾಗಿ, ಶಿವಸೇನೆ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗೊತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಕೇವಲ ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣದಲ್ಲ. ಅದು ತೀರ ಅಂಧತೆಯ ಹುಚ್ಚು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಕೇವಲ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಷ್ಟೇ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕುದಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕುದಲ್ಲ, ಅದು ನಡೆಸಿರತಕ್ಕ ಆಂದೋಳನ ಮಾನವೀಯತೆಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಘೋರವಾದ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚಳುವಳಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ತಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಅರ್ಧ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹಾದೋ ಅಲ್ಲವೋ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆ ಎಲ್ಲ ಚಳುವಳಿಗಳ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೂ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಮಾನವೀಯತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಅತ್ಯಂತ ಘೋರ ಅಪರಾಧಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವನ್ನು, ಅಪಚಾರವನ್ನು ಎಸಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ತರಹ ಒಲವು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವೊಂದು ಜನರ ಹಿತಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಅವರ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ 'ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಪರೋಕಿಯರ್.' ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಿರತಕ್ಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ, ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು, ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರದಂಥ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಗಲಭೆಗಳಾದರೆ ಅದನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಹಾರಿಕೆಯ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡತಕ್ಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವ ಕಾಲ ಈಗ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಯಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗೊತ್ತು ಬದರಾವಣೆ ಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದ್ದು ಅದರ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಳುವಳಿ ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಬಿಡುವುದು ಇಷ್ಟೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕದಾಗಲಿ ಉಡುಪಿ ಹೋಟಲುಗಳಾಗಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡೂ ಕೂಡ ಈಗೊತ್ತು ಬಹಳ ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಮನ ನೋಯುವ ವಿಚಾರ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ಈಗೊತ್ತು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ)

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎನೂ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ನಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ತಕ್ಕುದಾದ ಎಲ್ಲ ಬಂದೋಬಸ್ತುಮಾಡಿದರೂ ಬೊಂಬಾಯಿ ದೊಡ್ಡ ನಗರವಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಗಲಭೆಯಾದರೆ ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭೂಷಣವಾಗತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡತಕ್ಕುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇ ಆಗಲೀ, ಅದನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೇ ಆಗಲಿ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಭೂಷಣವಾಗತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ಕರ್ಫ್ಯೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆಯೂ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಾನಿ ಸಂಭವಿಸಿ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಲಭೆ ನಡೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಶಂಕೆ ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಈಪೊತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದ ನಾವು ಬಹುಶಃ ಅತ್ಯಪ್ಪ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾವು ನಮ್ಮ ತೀವ್ರವಾದ ಆತಂಕವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬೇಕಾದಂಥ ಅಗತ್ಯ ಈಪೊತ್ತು ಇದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇವಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ನಾವು ಇದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮತ್ತೆ ಏನನ್ನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದೀತು ? ಈಪೊತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯ ಕಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸೈನ್ಯ ಕಟ್ಟಿ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಗೆ ಇನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಜಡತೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಹೋದರೆ ರಾಜ್ಯಗಳು ಶಿವಸೇನೆಯಂಥ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಡೆದಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಜವಾಬ್ದಾರರಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಕೂಡ ಅವರವರ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮತವಾಗುತ್ತವೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಬಾರದು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬಂದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅದರ ಯೋಜನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅಂಥ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡ್ಡುಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಂ ಗಾರ್ಡ್ ಫೋರ್ಸ್ ಇಲ್ಲವೇ ಇದೆ, ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಅದು ನೋಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಧಾರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಥವಾ ಜನಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅದರ ಮಟ್ಟಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

10-00 A.M.

ಈಗ ಶಿವಸೇನೆಯಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಜನರೇನು ಮುಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ—ಇವುಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಮುಂದೆ ಇಂಥಹ ದುಷ್ಕೃತ್ಯ ನಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರಗಳಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರದ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಶಿವಸೇನೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಒಂದು ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಯಾವರಾಜ ತಾನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಮೋಸಹೋದೆ

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು, ಮುಂದೆ ಇಂಥಹ ಸೇನೆಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಇಂಥ ಸೇನೆಗಳು ಬೆಳೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಈಗ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯಿಂದ ನಡೆದಿರುವ ಕೊರೆ, ಘೋರಕೃತ್ಯ ಮುಂತಾದ್ದು ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಇದಮ್ಮು ಕಡೆಗಾಣಿಸಬೇಕು, ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು, ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ದಿವಸ ಅವರನ್ನು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು, ಇದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರು ಕಂಡರ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನು ಗುಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆ ಪರಿಹಾರವಾದೀತೋ ಏನೋ. ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದನಂತರ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು, ತಕ್ಷಣ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ, ನೊಂದವರಿಗೆ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಜವಬ್ದಾರಿ, ಅದು ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ಹಿಂದೆ ಕ್ವೈನಾ ವಾಜೆಕ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದಾಗ ನೊಂದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡಿಗರು ಯಾರು ನೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರುವುದಲ್ಲದೆ ನಾವೂ ಕೂಡ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಶಕ್ತಿಯೊರಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿತ್ವವನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಖಿಲಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಈ ಶಿವಸೇನೆ ನಡೆಸಿದಂಥ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಖಂಡಿತ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ದುರದೃಷ್ಟದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಊರು ಕೊಳ್ಳಿಹೋದಮೇಲೆ ಊರುಬಾಗಲು ಹಾಕುವಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರಲ್ಲಾ ಎಂಬುದು, ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ ವಾದ ವಿಚಾರ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್‌ರವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಕೇಂದ್ರದ ಜಡತ್ವ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಾನುಪುನಃ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆ ಕರೆದಾಗ ಅವರು ಒಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆ, ಲಜಿತ್ ಸೇನೆ ಮುಂತಾದ ವಿಚ್ಛಿದ್ರಕಾರಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಜಳುವಳಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳೇ ಹೊಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಗರೀಕರು. ಭಾರತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಕಮಲದ ಹೂವಿನ ದಳಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಡಿ.ಎಂ.ಕೆ. ಮುಂತಾದ ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದವು. ಅಸ್ಸಾಂನಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆದುವು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೂ ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೆಯಿತು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವಾಗ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಪಕ್ಷದವರು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಭಾರತ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ, ಅದರೊಳಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂಬುದೂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪ. ಕೆ. ಅತ್ರೆಯವರ ಅಳಿಯಂದಿರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಬಾಳಠಕ್ರೆ ಎಂಬುವರು ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯರಲ್ಲದವರನ್ನು ಹಿಂಸೆಮಾಡಿ ಅವರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಂಜಸ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ದಿವಂಗತ ವಲ್ಲಭಾಯ ಪಟೇಲ್‌ರವರು ಗುಜರಾತಿನ ಹಣದಿಂದ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಮುಂಬಯಿ ನಗರ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಮುಂಬಯಿ ನಗರವನ್ನು ಬೃಹತ್ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ರಚಿಸುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರ ತಲೆ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾಷೆಯು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕು, ಪುನರ್ವಿಂಗಡನೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕರು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ 16-18 ರಾಜ್ಯಗಳು ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಆಗ ಈಗಿನಂತೆ ಗರಾಜಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಯಾರೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದರೆ ಒಟ್ಟು ಭಾರತವೆರ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಇವತ್ತು ಶ್ರೀ ಚವಾಣ್‌ರವರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುವುದೇ ಮಹಾಪರಾಧ. ಶಿವಸೇನೆ ಏನಿದೆ—ಶಿವ ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರು ಆಗುತ್ತದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಶಿವಾಜಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಮದಾಸರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ತತ್ವವನ್ನು ಶಿವಾಜಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ. ಶಿವಾಜಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸದೇ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅಭಿನವ ಶಿವಾಜಿ ಚವಾಣರು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಈ ದೇಶವನ್ನು ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಆ ಭಾವನೆ—ನಾನು ಅಭಿನವ ಬನಶಣ್ಣಿ ಅನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಲ್ಲೂ ಬರಬಾರದು. ಅದು ಗಂಡಾಂತರ ಕಾರಿ. ಯಾರೂ ಅಭಿನವ ಆಗುವುದೂ ಬೇಡ ಈ ಭಾವನೆಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರಲ್ಲಿ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕೇಡುಗಾಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವತ ತರೆತಿರುಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಳಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ನಾವು ಬದುಕಿವರೆ ಸಾಕು ಅನ್ನುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ ದೊಡ್ಡಮೇಟಿಯವರೇ ? (ನಗು); ಈ ರೀತಿ ಭಾವನೆ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರವರು ಒಪ್ಪುತಾರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರಕಿಂತ ನಾವೇ ದೊಡ್ಡವರು ನಮ್ಮ ಉಳಿವೇ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉಳಿವು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಏನಿದೆ ಇದು ಅಹಂಭಾವ. ಕೇಡುಗಾಲದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಭಾವನೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇನ್ ಸ್ಟ್ರೀಂ ಎಂಬ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ದೆಹಲಿಯಿಂದ. ಅದು ಫೆಬ್ರವರಿ 15ನೇ ತಾರೀಖಿನದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್‌ನ್ನು ನಾವು ಈ ಭಾಗದವರು ಶಿವಪ್ಪನವರಾಗಲಿ, ನಾನಾಗಲಿ, ಕೇಂದ್ರದವರನ್ನಾಗಲಿ, ರಾಜ್ಯದವರನ್ನಾಗಲಿ ಕಾಡಿಬೇಡಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಂಥಾದ್ದು ಅಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಿಗರೇ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ್ದು. ನಮ್ಮವರೇ ಅದು ಸರಿಂತ ಅಂದದ್ದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಗಡಿ ವಿವಾದವನ್ನು ಸೂಚ್ಯಾಂಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾನರಗೊಡನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರು, ಮುಡಕಸಿಗಾ ಸೇರಿಸಲಲ್ಲ, ತಾಳವಾಡಿ ಫಿರ್ಕಾ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಹೊಸೂರು ಸೇರಿಸಲಲ್ಲ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮೇರೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರವರು ಗೃಹ ಖಾತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಮಹಾಜನರವರು ದುರ್ದೈವವಶಾತ್ ಇವತ್ತು ಜೀವಂತವಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಓದಿದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಬಹಳ ನೋವಾಯಿತು. ನಿಪ್ಪಾಣಿಯಂತಹ ಭಾಗ ಸಿಕ್ಕಿತು ಅಂತ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಲಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾಂನಂಥ ಭಾಗ ಬರಲಿಲ್ಲವರ್ಲಾ ಅಂತ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ರೋಷವುಂಟಾಯಿತು. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆ ಆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದೆ, ಗೌರವ, ಘನತೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬದರಾವಣೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ತಾನು ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ದೂರನರಿಯಬೇಕು. ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚವಾಣರವರು ಮಹಜನ್ ಆಯೋಗದ ವರದಿಗೆ ನಾನು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ಬೆಳಗಾಂ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅದನ್ನು ಅವರು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ ಅದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಗೃಹಖಾತೆಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏನು, ಭಾರತವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ಆಶೆ ಚವಾಣ್ ರವರಿಗೆ ಇದೆಯೇ ಹೇಗೆ? ಯಾರು ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಆಯೋಗ ಕೊಟ್ಟಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವಂತಹ ಹೊಣೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಅದು ಆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇ ಸೇರಿದ್ದು. ಮಹಾಜನ ಆಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದವರಾದ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀರ್‌ರವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲ್ಲ ಬಹಳ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದವರಿಂದ ನಾವು ಬದುಕಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಕೇಂದ್ರದವರಿಂದ ನಾನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದದ್ದು—ಅಶೀರ್ವಾದ ಅಂತ ಆಂದರಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜ್ಯಾಲನಯ್ಯನವರು—ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀರಿನ ವಿವಾದವಾಗಲಿ, ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್‌ನ ಆಯೋಗದ ವಿಷಯವಾಗಲಿ—ಈಚೆಗೆ ಏನೋ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತ—ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಸ್ಪಂದನ್ಯ, ಮಿತಿಮೀರಿದ ಒಂದು ದಿನ್ಯತೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವರು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಥವಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಜೇದವಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಏನೋ ಆಮೇಲೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂಬ ಭಯ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು 20 ವರ್ಷದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಈ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು. ಇದು ತಪ್ಪು. ಇದು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ನಾಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ವಿಷಾದದಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಕಾರ್ಯಪಟುತ್ವ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ 35 ಸಾವಿರ ಜನ ಬೇರೆಯವರ ಮುಂರಾಜಿಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬದುಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗಾಗಿ ಅವರು ಹುಟ್ಟಿ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಅವರ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ನೀರಿನಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯಬಾರದು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಇನ್ನೇನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಮರಾಠಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತ್ರ ಬೆಳಗಾಂನ್ನು ಕಬಳಿಸತಕ್ಕ ದುರಾಗ್ರಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಮತ್ತೊಂದು ರಕ್ತಪಾತಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಕು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ, ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಿಧರ್ಭ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮುಂಬೈಯನ್ನು ಕಾಸ್ಮಾಪಾಲಿಟನ್ ನಗರ ಅಂತ ಒಂದು ಸಿಟಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಹಿರ್ ಸ್ಟೇಪಿನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ, ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮುಂಬೈಯನ್ನು ಹರಿದು ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಚವಾಣರವರು ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ವಿ ಪಿ ನಾಯಕ್‌ರವರ ಸರ್ಕಾರ ಗೌರವದಿಂದ ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು. ನಾನು ಮರಾಠಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ನಾನು ಲಂಬಾಣ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಇವತ್ತು ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಈ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಂಥ ಮನುಷ್ಯ, ಇವತ್ತು ಕೇಂದ್ರದವರ ಮೇರೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದವರ ಮೇರೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮವಲ್ಲ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕ್ರಮವಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇದು ನಾಗರೀಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಕ್ರಮವಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದು ಬಹಳವಾಗಿ ಇದೆ. ನಾನು ಟ್ರಿವ್ಯಾಂಡ್ರಂನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮರಾಠಿಯವರು—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಎಂ. ಜೋಶಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ದುಷ್‌ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಅಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರವರು ಮರಾಠಿಯವರು, ಅಲ್ಲಿ ಮೆನನ್‌ರವರು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಾಗ, ಅವರು ಕೇರಳದವರು ಅನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಳಗೊಳಗೆ ಮರಾಠಿ ಜನರ ಸಂಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು. ಹಣಕಾಸಿನ ಬೆಂಬಲ ದೊರೆಯಿತು, ವಿ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮೆನನ್‌ರವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ್ದು ಆಯಿತು, ಷೆಡ್ಡು ಹೊಡೆದದ್ದು ಆಯಿತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವ, ಮುಂಗಳೂರಿನವ, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವ ಚಾರ್ಲ್‌ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀರ್‌ರವರ ವಿರುದ್ಧ ನಿಂತಾಗ ಈ ಸಂಚು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಿತು. ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣ ಬಾರ್ಥ್ಯಾಕರ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಶಿವಸೇನೆ ವೃದ್ಧಿಗೊಂಡಿತು. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರದು ಸೋರಾಯಿತು. ನಿಮಗೇನು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷವನ್ನು ತುಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಬೆಳಸೋಣವೆನ್ನುವ ದುರಭಿಮಾನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೂ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರ ವಿನಾಶಕ್ಕೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮಾತು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ರಾಜ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆದು ರಕ್ತಪಾತ ನಡೆದು ಅದು ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಒಂದು ದೇಶವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳು ಛಿದ್ರ ವಿಚ್ಛಿದ್ರವಾಗಿ ಒಡೆದು, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವೇ ನಡೆದು ಹೆಣಗಳು ಬಿದ್ದು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ರಕ್ತದ ಮಡುವು ಮತ್ತೆ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಭವ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ, ಅಥವಾ ಮತೀಯ ಕಾರಣಕ್ಕೋ ಈ ಗೂಂಡಾಗಳು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೆಲ ನಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಮೇರಿಕಾದವರ ಬೆಂಬಲವೂ ಇದೆ. ಬೇರೆಯವರ ಬೆಂಬಲವೂ ಸಹ ಇದೆ. ಇಂತಹ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಳಾಗುವುದು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕು. ಈಗ ಆ ಅರಿವು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲವರ್ಸಾವೆಂದು ನನಗೆ ವಿಷಾದವಾಗಿದೆ. ಅದು ಈಗ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಕೊಟೇಷನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ ಅವರು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ 52 ಹೆಣಗಳು ಬಿದ್ದುವು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಕೊಟೇಷನ್ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :—

> "Shiva Sena has throughout had well wishers and supporters in the police force and among the State's officialdom apart from friends and allies in the political field The traditional goonda elements of greater Bombay who have close ties with certain political leaders found a new and respectable medium for their activities. They would be unrealistic to lose sight of these factors in assessing the growth and strength of Shiva Sena."

ಅಲ್ಲಿ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೇರಳದವರು ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವೃತ್ತಿ ಮರಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವುದು, ಸೀಮೆಯೆಣ್ಣೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದು ಆಗಿದೆ. ಹಡಗಿನಿಂದ ಬಂದಂಥ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕೇರಳದವರು ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರಿನವರು ಬೇಕು. ತೀರಾ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿರುವ 9 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಅನುಭವ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ವೇಶ್ಯೆಯರನ್ನು ಬಿಜಾಪುರದವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬಿಜಾಪುರದ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಅನೇಕ ಜನ ಮಂಗಳೂರಿನವರು ಅಲ್ಲಿ ಏಕ್ಟೋರಿಯಾವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ 10 ಲಕ್ಷ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹೋಟಲು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಸಣ್ಣ ಚಾಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೀದಿ ಗುಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಮುಂಬೈ ನಾವು ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಹೀಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಅದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಚಾರ್ಜ್ ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್ ಅವರು ಇಪತ್ತು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಎರ್ಲಾ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್‌ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನಗಳು ಕೂಲಿಗಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಕೂಲಿಗಾರರ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ಲಕ್ಷಾಧೀಶ್ವರರಾಗಿರತಕ್ಕ, ಮಿರ್ ಮಾಲೀಕರಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಸಂಚು. ಬಾಂಬ್ ಥ್ಯಾಕರೆಯವರ ಎಡಗೈಯುಳ್ಳ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲರಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಡಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಿಂಡವಾಳಷಾಹಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸಂಚು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಇಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ಇಷ್ಟು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸೀ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಟೇಷನ್ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

> "No doubt the extent of damage done and the sense of insecurity created in Greater Bombay will induce the authorities to take measures to restore normal law and order. The belated arrest of chief trouble makers may be taken as an indication that the authorities have at least waken up to the dimensions to which they have encouraged and assisted hooliganism to grow resulting in major threat to democratic way of life in the nation's foremost and most cosmopolitan city."

ಮತ್ತೊಂದು ಕೊಟೇಷನ್ ಅದು ಹೀಗಿದೆ :

"Reactionary and goonda elements are always available to be made use of for such purposes. By making use of them, the goondas, the Congress bosses like Sri S. K. Patil in many States have contributed to undermining the growth of democracy. They are as much responsible for the growth of communal and anti-national organisations and providing a sense of insecurity in many areas of the country as they are to the speedy rise of Shiva Sena into a major menace to orderly democratic life in Greater Bombay."

ಇನ್ನೊಂದು ನಣ್ಣ ಕೊಟೇಷನ್. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

"It is the responsibility of all political parties (including the S.S.P.) which believe in parliamentary democracy as also intellectuals and others to extricate such youth from the tentacles of organisations like the Shiva Sena."

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಕೆ. ಅತ್ರೆಯವರ ಅಳಿಯಂದಿರಾದ ಶ್ರೀ ಬಾಲಥಾಕರ್ ಅವರು ಬೊಂಬಾಯಿ ಇಂಟೆಲೆಕ್ಚುಯರ್ ಸಿಟಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮೈನೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೊನ್ನೆ ಲೋಕಿಯಾ ಸೇನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀರ್‌ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಮಾಹಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸೇನೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಅಕ್ಷರ ಸೇನೆ, ಇನ್ನೊಂದು ರಚನಾ ಸೇನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಸನ'ಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ನೀರಾವರಿ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಈ ಎರ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಚನಾ ಸೇನೆ ಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ನಂಬಿಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಗಂಡನು 10 ಆಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೆಂಗನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಸೇನೆ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಭೂಸೇನೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಲ್ಲ. ಅನ್ನ ಸೇನೆಯೆಂದು ಕರೆಯುಲಲ್ಲ. ರಚನಾ ಸೇನೆಯೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಕ್ಷರ ಸೇನೆಯೂ ಆಗತ್ಯ. ಇವತ್ತು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ 5—10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಕ್ಷರಕುಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೈನಾದೇಶದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ನ್ಯೂರ್ತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ; ಮತ್ತು ಜನರು ಇದರಿಂದ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಕಾಣುವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜನತೆಗೆ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣು ಕೊಡಿಸಿ, ಹತ್ತು ಜನರ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಿ. ಆದಿಲ್ಲದೆ ನೀವು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಬೇಡಿ ; ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಅಂಧಕರ ರಾಜ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದು ಒಂದು ಕೊಟೇಶನ್ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

10-30 A.M.

"In the immediate future, the Centre has a big responsibility for ensuring that normal life in Bombay is not disrupted by organised goondaism. It must direct the State authorities to maintain law and order and if it is found that the State Government is unequal to it, there should be no hesitation to take over the administration of Greater Bombay so that the Union Government can assume direct responsibility for the lives of the millions living in the vast City. Sri Chavan cannot shirk his responsibility on this score."

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಸದನದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರು ಆಲ್ಲ ಏನು ನಷ್ಟಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಏನು ದಿಗ್‌ಭ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋವಾಲಗೌಡ)

ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಹೊಟ್ಟೇಲು, ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಯಾರು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದೇ ರೀತಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸರವರು ಏನು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ತಂಡವನ್ನು ಕಳಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅಂದಾಜುಪಡಿಸಿ, ರಾಜ್ಯದ ಪರವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಅವರ ಒಂದು ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾನು ತಮಿಳ್‌ನಾಡ್, ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರದ ಜನತೆಗೂ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನರಿಗೂ ಏನು ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗಿದೆ, ಅವರಿಗೂ, ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥವರ ಒಂದು ಕೂದಲೂ ಕೂಡ ಕೊಂಕದಂತೆ ನಾನು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜರ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ, ನರನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಸೌಜನ್ಯತೆಯನ್ನು, ದೈನ್ಯತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಸಹಾಯಕತೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ತ್ಯಾಗರಾಯರ ಧಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹರಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಧಮನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಜನ ಮರಾಠಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ 60-61 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ತಮಿಳರು ಇದ್ದಾರೆ, ಮಲೆಯಾಳಿ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಿರ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಮಲೆಯಾಳಿ ಜನರನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದೇ ರೀತಿ ಸಿದ್ದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಮಲೆಯಾಳಿಯವರನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾಂಧಿಯವರು, ನಮ್ಮ ಪ್ಯೂನುಗಿನ ಎಂ. ಪಿ. ಗಳು ನಿನ್ನೆ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಆ ರೀತಿ ನಮಗೆ ರಕ್ತಪಾತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ, ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಕ್ತಪಾತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಮಾಡೋಣ. ''ರಕ್ತ ಹರಿದರೂ, ಹರಿಯದಿದ್ದರೂ, ಕ್ರಾಂತಿ ತರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು'' ಎಂದು ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ನೀವು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಜನಸಂಘ, ನಾಕ್ಸಲೈಟ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ದಿವಸ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡೋಣ, ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಾ ಭಾರತ ಯುದ್ಧವಾಗಲಿ; ರಕ್ತದ ಕೋಡಿ ಹರಿಯಲಿ, ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿ. ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಕತ್ತು ಕೊಯ್ಯುವುದು ಘಟನಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡೋಣ. ಅದರೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರ ಹಣ್ಣುಬರಹವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಅದನ್ನು ಜನಸಂಘವೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ನಾಕ್ಸಲೈಟ್ಸ್ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡೋಣ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸತ್ತ ಹೆಣದಂತೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಗತಿ ಬಂದರೆ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡೋಣ, ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡೋಣ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಅಂಥ ನರಕದ ರಕ್ತಪಾತಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ ನಾಣಿಕೊಪ್ಪ (ಕಿತ್ತೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ನಾನು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮಾಡಿದಂತಹ ಗಂಭೀರವಾದ ಗಂಡಾಂತರ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಂತಹ ಸೇನೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಜನರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಮರಾಠಿ ಜನರ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತು, ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ, ಸಹಾಯ ನೆರವು ನೀಡುವಂತಹ ಒಂದು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಗಂಡಾಂತರಕಾರಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತದ್ದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಏನೆಂದರೆ, ಶಿವಸೇನೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ, ಇದು ಒಂದು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸೇನೆ, ಮತ್ತು ಕಾಲ ಹೋದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಇದು ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತದೆ ಎಂದು. ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಜನರು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಬಂದ ಜನರು ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕವಿದ್ದರೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿ ಇಲ್ಲ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಿವಾಜಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸೇನೆ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಂಥ ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ವೃತ್ತಿಯ ಸೇನೆಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಪೋಷಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನು ಬಂಡವಾಳ ಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತರದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸೇನೆಯವರು ತಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಅವನ್ನು ಮುಂಬೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಶನ್ ವರದಿ ಹೊರಬಿದ್ದ ನಂತರವೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಮುಂದುಮಾಡಿದರು. ಗಡಿ ಚಳುವಳಿಯು ನಲುವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಲಡ್‌ಸಮಿತಿ ಎಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಲಡ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಲ್ಲ. ಆಗ ಶಿವಸೇನೆಯು ನಾಯಕ ಬಾಳಠಾಕರೆ ಅವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಇತರ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆಮೇರೆ ಅವರು ನವೆಂಬರಾಜ್ಯದ ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಬಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸುವಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು ಇದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯು ಆಶ್ರಯದಿಂದ, ಶಿವಸೇನೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರು ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಪಿ. ನಾಯಕರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾನು ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬೆಳಗಾವಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮುಂಬಯಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಾಳಠಾಕರೆಯವರು ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಬಂದು ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪುಡಾರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಇವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತಹ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮವರೇ ಆದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮವರೇ ಆದ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರು ಈ ಗಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವವರೆಗೂ ಯಾವ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲೀ, ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಮೈಸೂರಿನ ಯಾವ ನಾಯಕರಾಗಲಿ ಅವರನ್ನು ಮುಂಬೈಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ ಅವರು ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದಾಗ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಗಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಳುವಳಿ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಚಳುವಳಿ ನಡೆದಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪೋಲೀಸರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಗಂಭೀರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಎಂತಹ ಚಳುವಳಿಯನ್ನೇ ಆಗಲೀ ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಡುತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಎರಡು ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನ ಹತ್ತಿಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವರ ಬೆಂಬಲ ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪೋಲಿಸಿನವರು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮೈಸೂರಿನವರ ಅಂಗಡಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವಾಗ, ಬೆಂಕಿ ಇಡುವಾಗ ಇವರು ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪೋಲೀಸಿನವರಾಗಲೀ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ತರಹ ಆಶ್ರಯವನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನವರ ಮನೆಗಳನ್ನು, ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವಾಗ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಿರಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಪೋಲೀಸರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವ್ಹಾಣರು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಬಲರಾದ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಸಾಣಿಕೊಪ್ಪ)

ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮುಂಬೈಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಹೇಳಿ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಮುಂಬೈನಗರ ಲೂಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಜನರು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರಪರಾಧಿಗಳು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಹೋಟೆಲುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಗುಜರಾತಿನಿಂದ ರಿಜರ್ವ್ ಪೋಲೀಸಿನವರನ್ನು ಕರೆಸಿದರು. ಅವರು ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಅವತಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಶಿವಸೇನೆಯವರ ಅವತಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಬೈ ಪೋಲಿಸಿನವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಒಂದು ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಈ ತರಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಚ್ಯುತಿ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರಾಗಲಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕೃತ್ಯ ಏನಿದೆ ಇದು ಉಗ್ರತರವಾದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರು ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರು ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಮಾತು ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮಾಡುವಂತಹ ಉಪಟಳದಿಂದ ಬೆಳಗಾವಿಯು ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಕನ್ನಡಿಗರು ನಿರ್ವೀರ್ಯರಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮ ವೀರತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗಾವಿಯು ಕರ್ನಾಟಕದ್ದು. ಬೆಳಗಾವಿಯು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗ. ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಇದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ತಾಳಿದಂತಹ ನಿಲುಮೆ. ಎಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೂ, ಹೋರಾಟದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೂ ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯವರ ಗೂಂಡಾಗಿರಿಯಿಂದ ನೊಂದಿರತಕ್ಕ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿಜವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಂಬೈ ನಗರ ಎಲ್ಲರ ಸ್ವತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದು ಬರೀ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಸ್ವತ್ತೇ ಅಲ್ಲ. ಮುಂಬೈ ನಗರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಮರಾಠಿ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ! ಅವರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಾಗಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಇವೊತ್ತು ಖಾನಾಪುರದಲ್ಲಿ 1-25ಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಅಕ್ಕಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಅಕ್ಕಿಗೆ 2-3 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಅವರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮರಾಠಿ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸವಲತ್ತನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶಿವಸೇನೆಯಾಗಲಿ ಗೋಪಾಲ ಸೇನೆಯಾಗಲಿ, ಭೀಮಸೇನೆಯಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ಸೇನೆಯಾಗಲೀ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಹಿಬಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಈ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಬೋಳಿಯಾ ರಘುರಾಮಶೆಟ್ಟಿ (ಕಾರ್ಕಳ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಇವತ್ತು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ತಾರೀಖು 8-2-69 ರಿಂದ 12-2-69ರವರೆಗೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಮುಂಬೈನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯದ ಜನರು ಕನಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಮುಂಬೈ ಈಗಿನ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದಂತಹ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರು ಯಾರೆಂದರೆ ಶಿವಸೇನೆಗಳು. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಕೇವಲ ಭಾಷಾಂಧತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮರಾಠಿ ಮಾತನಾ

ಡುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಸುಬು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನೌಕರರಾಗಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆ, ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಅಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೆಳಗಾಂನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಖಿಲಭಾರತದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊದಲು ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಚವಾಣ್ ಅವರು ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದಾಗ ಗರಾಜೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಮೊರಾರ್ಜಿದೇಸಾಯಿ ಅವರು ಇನ್ನೇ ತಾರೀಖು ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಕಾರಿನ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ತೂರಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಆರಂಭವಾದ ಗರಾಜೆ ನಾಲ್ಕುದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ನಡೆದು ಸುಮಾರು 52 ಜನರು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು, ನೂರಾರು ಜನರು ಗಾಯಗೊಂಡರು. ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳು, ಅಂಗಡಿಗಳು, ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳು ಸುಟ್ಟುಹೋದವು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜನರು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾದರು. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಈ ರೀತಿ ಗರಾಜೆ ಮಾಡಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ, ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣ್ ಅವರ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇದೆ. ಅವರ ಅಭಿವ್ಯಾಯಗಳು ಬೇರೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಗರಾಜೆ ನಡೆಯುದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದ್ದುದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಚಳುವಳಿ, ಗರಾಜೆ ಮತ್ತು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಗುಜರಾತಿನಿಂದ ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಕರೆಸುವವರೆಗೆ, ಕರ್ಫ್ಯೂವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಶಿವಸೇನೆಯ ಗರಾಜೆ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನೆಡೆದ್ದಿತ್ತು. ಅಂಗಡಿಗಳು, ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳ ಲೂಟಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆಯವರೆಗೆ ಪೋಲೀಸರು ಆ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಯಾವುದೇ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಅಗಲೀ ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಪಾಲನೆ ಅಗಲೀ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಗರಾಜೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಸ್ವತ್ತು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ವತ್ತುಗಳು, ಅಲ್ಲಿಯ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಗಳ ಸ್ವತ್ತುಗಳು, ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಖಾಸಗೀ ಜನರ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಹಾಳಾದವು. ಅಂಗಡಿಗಳ ಮತ್ತು ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದರು. ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಗಾಯಗಳಾದವು. ಕೆಲವು ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನು, ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನೇಕ ಜನರು ಬೀದಿ ಪಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಚ್ಚು ಇದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಭದ್ರತೆ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಉದ್ಭವವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಮಹಾಜನ ಅವರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಆಯೋಗ ರಚನೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವರೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಕಮಿಟಿಯವರು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಈ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ಈ ಆಯೋಗದವರು ತಮ್ಮ ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಬಹಳ ಸಮಯವಾದರು ಸಹ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರು ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಒತ್ತಡವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಮೇಲೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಸಮಯದವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಗರಾಜೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮರಾಜ್ಯದ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒತ್ತಡವನ್ನು ತರಬೇಕು ಆ ರೀತಿ ಒತ್ತಡ ತರದಿದ್ದರೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಆಗಿರುವ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ,

(ಶ್ರೀ ಬೋಳಾ ರಘುರಾಮ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರ ನಷ್ಟದ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ತರಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಜನರ ಮೇಲೆ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯ ಜನರಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲಿನಂತೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಯಾರು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಅಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಅಂತಹವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಕೇವಲ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಠರಾವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಹಿಡಿದು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷಣದಿಂದ ಯಾವ ಪರಿಹಾರವೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಸಂತೋಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರುಗಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹಣದ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಣದ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು, ನಮ್ಮ ಜನರು ಮತ್ತು ಈ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

11-00 A.M.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ (ಭಾಲ್ಕಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಯಾವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಾರ್ಟಿಗೂ ಜವಾಬುದಾರರಾಗಿದ್ದಂತೆ ಇವೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದು ಯಾವ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟುದಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲ ಜನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ, ಇದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ಪಕ್ಷ ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪಕ್ಷ ಇಲ್ಲವೇ ಅಪೊಸಿಷನ್ ನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ತಪ್ಪು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದಾಗಿದ್ದರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವಾಗ ತಪ್ಪು ಯಾರಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರವಾಗಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾದಾಗ ಯಾವ ತತ್ವ ಹಾಗೂ ಯಾವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಆಯಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ ಜನತೆಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅಹುತಿಯಾಗಿರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಗರಾತಿಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ ಆದರೂ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಹುತಿಯಾಗಲು ಇದರ ಬ್ಯಾಕ್‌ಗ್ರೌಂಡು ಏನಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಭಾವನಾ ಶಕ್ತಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದ್ದವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಖಂಡ ತುಂಡ ಮಾಡಿದಾಗ ಮರಾಠಿ ಮಾತಾಡುವವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಾಂತವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಾಂತ ಎಂದಾಯಿತು; ಇದೇಕೆ ಆಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನತೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲರುವ ನೇತಾ ಜನರು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ, ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲರುವ ನೇತಾ ನಾಯಕರುಗಳು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇವು ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಭಾಷಾವಾರು

ಪ್ರಾಂತಗಳು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹಿಂದೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾದವು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನು ಖಂಡ ತುಂಡವಾಗಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಾಗಲೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟೊಂದು ಉದ್ರೇಕ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನಾಹುತಗಳು ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳು ರಚನೆಯಾದವು. ಹಾಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತವೂ ಆಯಿತು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದರೂ ನಾವೆಲ್ಲ ಭಾರತ ದೇಶದವರು ಎಂದು ನೋಡದೆ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನೋಡಲು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸಮಾಜದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಜನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದೆ ಇಂದು ನಡೆದಂತಹ ಭಯಂಕರ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಇಂದು ನಡೆದ ಅಹುತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದ ನಿತಿಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತಿ ಬೇಕು ಶಾಂತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ನುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಜನತೆಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡರೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಅದು ಭಾರತದ ದೇಶದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರು ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರಗಳವರು ಜನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಕಾಶಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಇರುವಷ್ಟು ಅಂತರ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದಂಶ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಮರಾಠಿಯಾಡುವ ಜನರು ಇರುವ ಜಾಗವೆಲ್ಲಾ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯರದು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವ ಪಾದ ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರದಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧ ಇರದೇ ಇದ್ದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಗದರಾಟಗಳು ಆಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಹಾಜನ್ ತೀರ್ಪು ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಬರೀ ಕಾಗದ ಬರಿಯುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ರಿಮೈಂಡರುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಗದಗಳು ಬರೆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನತೆ ಇದೊಂದನ್ನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಬರೀ ಗೂಂಡಾಗಿರಿಯಿಂದ ಜಾತೀಯತೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷಾ ಜನತೆಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಉದ್ರೇಕಗೊಳಿಸಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನರ ಅಹುತಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು ಮತ್ತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಲೂಟಿಗಳನ್ನೂ ಅಮಾನುಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಕರ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಶಾಂತಿ ಎಂದು ಕೂತರೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ನ್ಯಾಯವೂ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರೂ ಕೂಡ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜನ ನಾಯಕರೂ ಬಹಳ ಧೈರ್ಯವಂತರೂ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಇಂತಹ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿದಾಗ ಮುಳ್ಳಿನಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಭೀಕರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಪೊತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಆದಂತೆ ಭಾರತದ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಜನತೆ ಮಾಡಲಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾನೂನು ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಲಲ್ಲ. ಮರಾಠಿ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರು ಅವರು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಆ ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಇವರ ವಾದದಿಂದಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇಂತಹ ಚಳುವಳಿಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಹೆದರುವವರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಖಾತರಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ನುಮ್ಮನೆ ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಭಂಗ ಬರುವಂತಹ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ)

ಯಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮದ್ರಾಸು ರಾಜ್ಯದವರು ಅವರ ದೇಶವನ್ನು ತಮಿಳುನಾಡು ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನತೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾವಿಯಾಗಿ ಎರಡೂ ಪಕ್ಷದವರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ತಮಿಳು ನಾಡು ಎಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು, ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಮರಾಠಿ ಮಾತಾಡುವ ಜನರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಬೊಂಬಾಯಿ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಹೆಸರು ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಭಾವನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು 12 ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ನಾಲ್ಕುಸಾರಿ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೂಡುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ. ಈಪೊತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಸರಿನಿಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತಗಳವರ ನೀತಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯದಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಿತ್ರರುಕ್ತಿಯಾವ ರೀತಿ ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಇದುಕ್ತಿಯೊಂದು ಕಾರಣ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಕ್ತಿಭದ್ರತೆಗೇ ಕಳಂಕ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಮಾತೇನೋ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿರಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪ್ಲಿಟ್ ಬರುವಂತೆ ಬೇಧ ಭಾವನೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಬಾರ್ಡರ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಪೊತ್ತು ನಡೆದಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಗಡಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮರ್ಯಾದೆ ದಾಟಿ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಶಾಂತಿ ತಾಳ್ಮೆ ಮೀರಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಟೀರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್, ವಾಟರ್ ಬೋರ್ಡ್, ಗಡಿ ವಿವಾದ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು 12 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಗದ ಬರೆದರೂ, ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೂ, ನತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಬೀದಿ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1953 ರಲ್ಲಿ ಪೊಟ್ಟಿ ಶ್ರೀರಾಮುಲು ಸತ್ತ ನಂತರ ರೈಲು, ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಬೇಕು ಎಂದು ಬಾಂಬೆ ಸ್ಪ್ರೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೋಲಿಬಾರ್ ನಡೆದ ನಂತರ ಅವರು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಗೋವಾ ಬಗ್ಗೆ 10 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಟೀರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೇ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಖಡಾ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ರೈಲು ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ, ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಸ್ಟೀರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಎಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾವೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಗೂಂಡಾತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಗೂಂಡಾತನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವುದು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಇಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರು ಸಹ ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ. ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾವು ಸಾಮ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಕೊನೆಗೆ ಇದು ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಆರಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯನ್ನು ಬಾವಿಯ ನೀರಿನಿಂದ ಆರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಸುಮ್ಮನೆ 12 ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ನತತವಾಗಿ ಸಾಮ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಎದ್ದನಂತರ ಬಾವಿಯ ನೀರಿನಿಂದ ಆರಿಸಲಿಕ್ಕೆ

ಹೋದರೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಈ ನಥೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪೂರ್ಣಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಲಿ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ರೇಕವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ಸ್ ಸಾರ್ಟ್ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಏನಾಶಕಾರೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾರ್ಡರ್ ಕಮೀಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾಯಕರುಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲರುವ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಸತ್ಯ, ನ್ಯಾಯ, ಧರ್ಮ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅಸತ್ಯ, ಅಧರ್ಮ, ಅನೀತಿ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಮೈನೂರಿನ ಜನತೆಗೆ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧ ಅಸತ್ಯ, ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನುಮ್ಮನೆ ಕೂರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜರ ಹೆಸರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒಂದು ದುರ್ಮಾಗದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ನಥೆ 3 ಕೋಟಿ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲರ ನೈತಿಕ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ. ಈ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಹಿನ್ನೆರೆಯಾಗಿ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. B. SAYANAK (Belgaum).—Mr. Speaker Sir, I pay homage to the martyrs of Bombay who have succumbed to the firing. At the outset I condemned what had happened in Bombay. But I strongly support Mr. Thackeray and his activities in Bombay.

SOME HON. MEMBERS.—Shame, shame.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಸ್ಪಾಮಿ, ಇದು ತೀರ ಸಣ್ಣತನ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯಸದ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳೋಣ. ಅವರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಏನು ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರೆಡ್ಡಿ (ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳ್).—ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್, ಸ್ಪಾಮಿ. ನಾನು ಇದನ್ನು ರೂಲ್ 59 ಪ್ರಕಾರ ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವ ಸೇನೆಯ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಮೈನೂರು ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಜೀವಹಾನಿ ಹಾಗೂ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆಗಿರುವ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಈ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗ ಶಿವಸೇನೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವ್ಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

Sri K. H. SRINIVAS.—The hon. Member Sri Sayanak who was just now attempting to make a speech clearly stated that his intention is to support the activities of Shiva Sena and Mr. Thackeray. I do not know how the hon. Member could support the activities of Shiva Sena when that particular question is not before this House.

Mr. SPEAKER.—The point before this hon. House for discussion is the violent activities of Shiva Sena in Maharashtra in general and Bombay in particular. Many hon. Members said that they were very much dissatisfied about it. The views of hon. Member Sri Sayanak appears to be that the Shiva Sena did not act in a wrong way and its

(MR. SPEAKER)

activities could not be condemned. Anyway, it is open to Sri Sayanak to say whatever he wants. Let us hear him. I request hon. Member Sri Sayanak to be rather very moderate in his language. Let us hear the opposite point of view also.

Sri B. B. SAYANAK.—Sir, why this Shiva Sena has come into existence in Bombay? The simple object of the Shiva Sena is that Maharashtrians should get 80 per cent of jobs or employment opporunities in Bombay and in Maharashtra State 80 per cent of Maharashtrians should get accommodation in Government quarters. These are the simple objects of Shiva Sena. Are these objects of Shiva Sena harmful to the nation?

Mr. SPEAKER.—Please explain who is a Maharashtrian?

Sri B. B. SAYANAK.—Maharashtrian is a person who resides in Maharashtra and who has respect for Maharashtra whether he speaks Marathi or any other language. Every person who resides in Maharashtra should be treated as a Maharashtrian.

Mr. SPEAKER.—If that is so, when a Mysorean stays there and conducts his business in Bombay for several years, why his property should be damaged?

Sri B. B. SAYANAK.—I will come to your point Sir. Sir, these are the only two objects of Shiva Sena and all the States in India have accepted these objects of Shiva Sena and even in Mysore State the Hon. Chief Minister has already stated that local persons should be taken in Government services and industrial services in the State. Even Maharshtra Government has accepted this object.

In the last general elections, Mr. V. K. Menon wanted to contest the election from Bombay on the Congress ticket. Mr. S. K. Patil refused the Congress ticket to Mr. Menon as in the opinion of Mr. S. K. Patil Mr. Menon was out and out a communist. Then Mr. Menon contested the election as an independent candidate with the help of Communist Party and the Congress Party ticket was given to Mr S. S. Barve. During the elections, the Congress Party took the support of Sri Balasaheb Thakare and this Shiva Sena.

Mr. SPEAKER.—The hon. Member may please come to the point.

Sri B. B. SAYANAK.—Sir, after the election of Mr. S. S. Barve the Congress Party congratulated the Shiva Sena. Immediately after the election, Mr. Barve died and in his place Tarabai Sapre who is the sister of Bave was given Congress ticket to contest from Bombay and Mr. Menon was again the Congress opponent in the election. At that time also Shiva Sena fully supported the Congress candidate and the Congress candidate got elected in the bye-election. All the Congress people patted Mr. Thakare and the activities of Shiva Sena then, and now they are against Mr. Thakare and Shiva Sena. It is not a surprise to me that the Kannada people are condemning Shiva Sena now.

Sir, even when the Mahajan Commission was appointed to solve Maharashtra-Mysore border dispute, the people in Mysore State and the minorities in border area had given evidence against Mr. Thakare and his Shiva Sena. I want to ask the Kannada people was it right on their part at that time to do so? The objection taken by the Kannada people to Shiva Sena at that time was only because they wanted to hustle the question of Mysore-Maharashtra border dispute. Mr. Thakare came to Belgaum on 1st November 1968 to address a public meeting there and requested the Central Government to solve the Mysore-Maharashtra border dispute before 26th January 1969. The Congress High Command and the Central Government headed by Smt. Indira Gandhi have never come out with any definite solution to this problem up to 26th January 1969. Have they guts to solve this problem which is pending for more than 12 years?

Then Sir, the Leader of the P.S.P. condemned the Shiva Sena, but the P.S.P. which is an All India party, also entered into a pact or agreement with the Shiva Sena during the last Municipal Corporation elections in Bombay. With the help of Shiva Sena, the P.S.P. got success in Bombay. Not only that Sir, there was also a public meeting on 2nd February 1969 in the Shivaji Park in Bombay where Mr. Sadanand Varde said in the public meeting that the P.S.P. in Bombay would support the Shiva Sena in respect of the border dispute.

11-30 A.M.

I want to ask Sri Gopala Gowda. The Leader of his SS Party in Bombay Mr. Bapu Sahib Kalate has supported the border issue taken up by Shiva Sena in Bombay. Why does he condemn Shiva Sena in Mysore State? All the national parties are divided on this border issue. They have no guts to solve the border problem issue amicably. Maharashtrian of any party in Bombay feels that Belgaum should be merged in Maharashtra and Kannada people in Mysore of any party feel that Belgaum should be retained in Mysore. The Jan Sangh has not taken a bold stand to solve the border issue. The President of the Congress Party is feeling in Bangalore that he wants a judicial enquiry. When there was a meeting on 13-14th of this month in Delhi of the Working Committee Meeting, why did he not suggest it at that meeting? Why he is making that suggestion here only? I am charging Sri Nijalingappa that he is expressing it in Mysore State and he wants to kindle the fire in Mysore State in respect of border issue. That is the charge against Sri Nijalingappa I am making.

Mr. SPEAKER.—Is he afraid of Bal Thakerey?

Sri B. B. SAYANAK —Yes. I have been repeatedly saying that it is the duty of the Central Government and the All India Congress Party to solve the Maharashtra-Mysore border issue once for all and take a firm decision. It is the Congress Party which is headed by Sri Nijalingappa and the Central Ministry which is headed by Indiraji

(SRI B. B. SAYANAK)

who have no guts to solve the border problem. That is why there is goondaism in Bombay. What had happened in Bombay is, the goondas have looted property and burnt the houses. It is the goondas who have looted properties and the looted properties are found in the huts which is a colony of southerners and not in the houses of Maharashtrians. That is my charge against the Southerners. Shiva Sena is not for looting. They have not done it. They only wanted to have this border problem solved amicably, as early as possible. Thank you, Sir.

You have given me full justice.

Mr. SPEAKER.—Normally the time for such a discussion under rule 59 is 2½ hours. It is over. If it is the pleasure of the House, I have no objection to extend the time up to One of the Clock.

HON'BLE MEMBERS.—Yes, Sir.

Mr. SPEAKER.—I will extend the time up to 1 P.M. we will sit up to One. The Chief Minister wants half an hour for reply. The discussion may proceed up to 12-30 P.M. There is hardly one hour. There is a big list of speakers given to me. It may not be possible to accommodate all. Therefore I am requesting all hon. Members to co-operate with the Chair by taking lesser time than ten minutes. It would be embarrassing for the Chair if they make requests for extra time.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರೆಡ್ಡಿ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಹಿಂಸಾಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣದವರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕರ್ನಾಟಕದವರಿಗೆ ಆದ ಅಪಾರ ನಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ಮನೆಯು ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಶಿವಸೇನೆಯ ನಡತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯು ಕೇವಲ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ರಚಿತವಾಗಿರದೆ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸೇನೆಯು ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಸೇನೆಯು ಈಗ ಮುಂಬಯಿನಲ್ಲಿ ಗಡಿ ವಿವಾದದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣದವರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕರ್ನಾಟಕದವರಿಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗವು ನೇಮಕವಾದಾಗ ಅದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ, ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದೆಂದು ಆಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು, ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ವರದಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಾಜನ ಆಯೋಗ ನಿರ್ಮಾಣವಾದುದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದಲೇ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಭಾಗಗಳು ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ದೊರೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಬಂದಿರುವ ವರದಿಯನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವೆನುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಗಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಅವರು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗಾಂಅನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡುಕೊಂಡೇ ತೀರುತ್ತೇವೆಂದು, ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗ ನೇಮಕವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮೈನರ್ ಅಡ್‌ಜನ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನೂಕ್ತ

ವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಹೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಿವಿ ಕೊಡದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಿಸಲು ಕಾರಣರಾದರು. ಆದರೆ ಆ ಕಮಿಷನ್‌ವರದಿ ಹೊರಬಿದ್ದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ತಯಾರಿಲ್ಲ, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೆಳಗಾಂ ದೊಯ್ಯುವಂತಿಲ್ಲ ವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಸೂತ್ರಧಾರಿಯ ಮೂಲಕ ಗಾಳಿಪಠವನ್ನು ಆಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಭಾವನೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದು ನಂದಾರವರು ಯಾವ ಕಾರಣ ಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧುಗಳು ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್ ಮುಂದೆಬರುವಾಗ ನಡೆಸಿದ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತೋ ಅಂಥದ್ದೇ ಶಿವಸೇನೆಯ ಹೇಯವಾದ ಕೃತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಿನ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಶಿವಸೇನೆಯು ರಾಷ್ಟ್ರಘಾತಕವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವು ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತಗೆ ದೇಶವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಜಾತೀಯ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಂತೀಯ ವ್ಯಾಮೋಹ ಮತ್ತು ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ದೇಶ ಘಾತಕ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಸಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿದಂಥ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಯಲೇಬೇಕು. ಇಂದು ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ, ಆದಕಾರಣ ಮೈಸೂರು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಂದರೆ ಮಹರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಇದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ. ಕಮಿಷನ್ ವರದಿ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ನಮಗೆ ಅದರಿಂದ ಲಾಭವಿಲ್ಲವಿದ್ದರೂ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಯನ್ನರಿತು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಪದೇಪದೇ ಈ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೆದಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮಗೆ ವರದಿಯಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಲಾಭವಿಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸೇರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನಿಪ್ಪಾಣಿಯು ನಮ್ಮ ಕೈತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಖಾನಾಪೂರ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸೋಲಾಪುರದ ಕೆಲವೊಂದುಭಾಗ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಲು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಪ್ರದೇಶ. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಯಿಂದಲೂ ಮೈಸೂರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಹಾತ್ಯಾಗಿಗಳು ಅಗಿದ್ದೇವೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ತ್ಯಾಸು ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಾವು ಇವತ್ತು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ, ಮೈಸೂರು ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವದೇ ಗಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯುತ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದೆ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಕೇವಲ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದವರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಗಡಿಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸದೆನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹದಗೆಡುತ್ತದೆ. ಯಾರದೂ ಬಡೆಗೆ ಒಳಗಾದರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಈ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಮುಂಬಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣದವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ಹಾನಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತುಂಬಿ ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂಬಯಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ದಕ್ಷಿಣದವರ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲೂ ಮೈಸೂರಿನವರ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಹೋದಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರು ಕರ್ನಾಟಕದವರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ಕಳಕಳಿಯ ನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರೆಡ್ಡಿ)

ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಅವರಲ್ಲಿಯ ದುಗುಡವನ್ನು ಆಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣದವರಿಗೆ ಒಂದುದಿಟ್ಟವಾದ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಆದ ಹಾನಿಯನ್ನು ಅವರು ತುಂಬಿಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಆದಷ್ಟೂ ತಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri V. N. PATIL (Humnabad).—Sir, nobody can afford to support the atrocities committed by the Siva Sena in Bombay unless there is crisis of confidence and concience. The reason for my saying so is because it is not only undermeoratic but also it is a fascist method adopted by the Siva Sena. While condemning Shiva Sena we have to look into the character of this Shiva Sena. It was born out of unholy alliance of professional politicians, particularly the party in power, in order to defeat the leftist and progressive elements in the country. That was the main motive. I must recall to the mind of the hon'ble Members in this connection that Sri S K. Patil in order to defeat Sri V. K. Krishna Menon, a progressive minded man—somebody stated he is a Communist but he has neither joined Communist party nor do we consider him has a communist—in the last general election, supported this organization. Shiva Sena which is an illegitimate child born out of Congress and Swatantra. Of late I do not understand how the P. S. P. is joining hands with this Shiva Sena and trying to take advantage of Shiva Sena which is a big serpant and dragon. Sometime back we said about Chinese dragoon but this seems to be Maharashtra dragon. After all my education was in Marathi; in Bidar district whether we are Karnadigas or Maharashtrians, we are remaining like brothers and sisters and there is no hatred. But hatred alone is the foundation and corner stone of this Shiva Sena and Bal Thackerray was proud to proclaim in the streets of Bombay that for the protection of Maharashtra people a person like Hitler is required and he is such a Hitler. Such a dragoon is allowed to function in a democracy by those who profess to establish democracy in the country. There cannot be Hamlet without the Prince of the Denmark. The villain of the piece here is the Union Home Minister who believes in divide and rule policy, and playing an anti-social role, taking maximum advantage of creating and whipping up hatred in Maharashtra. This Shiva Sena has all his blessings and I charge the Home Minister is one of the fellow supporters of this Shiva Sena. Bal Thackerray had gone to Delhi and in consultation with the Home Minister did all this. I may say with full sense of responsibility that he is the person who has encouraged such demonish and devilish character of people as a result of which lives of innocent people were lost. They have lost very heavily. The Mysore people have succumbed to such pressures. Now the Congress Working Committee wants to discuss this issue. When the One Man Commission was appointed, Sri S. K. Patil rightly said that Sri Nijalingappa was sleeping over the matter. At the time the Commission

was appointed Sri Nijalingappa did not do what all he should have done. Therefore all these things are happening. The interest of the Congress party is uppermost, and it is most unfortunate that the people will have to make such agitation within the constitutional limits. When it was requested that this organisation be banned, Sri Chavan said that there is no specific thing like banning a party like Shiva Sena. This is the worst dragon which has come up with the influence of C. I. A., with the blessings of Congress bosses like Sri S. K. Patil. Practically during those days there was no Government in Bombay, when hotels were looted and people were killed, the I. G. P. wanted to make a compromise with Bal Thackerray whom the police knew was a gangster. According to me the Shiva Sena is only an association of gangsters and gangsters alone can do these things. Shiva, according to mythology is God and Sena means those who guard the borders. But, the motive and character of Shiva Sena is only to whip up communal movement in the State to see more and more harm is done. Such being the case I emphatically say that the Central Government and Maharashtra Government are responsible for this and I demand that the Union Government should dismiss the Maharashtra Government and remove Sri Chavan. He does not deserve to be our Minister at the Centre

Unless Shiva Sena organisation is banned, there is no possibility of restoring law and order. There are several such Fascist organisations in our country. In Mysore also, we are not lacking in such organisations. Such organisations are active in the name of narrow parochialism and language and several other things. There is an organisation similar to Shiva Sena in Assam. A fortnight back there was a big agitation in Andhra and there was a regular fight between the people of Andhra and Telangana, between two brothers, talking a single language. Here in Mysore, on the floor of this very House we have heard the slogan of two Mysores—South Mysore and North Mysore in order to split the present State into two States. So we will have to fight this fascist mentality on the basis of language and politics. Unless we give a political fight, there is no solution to this problem. That mentality should be curbed and we have to emerge ourselves as a socialist force. We must unite all the forces which believe in socialism. Shiv Sena was a tool to crush the Communist Party in Bombay and we defended our Party against its onslaughts. Our party Office was smashed. It was not the Congress Office that was smashed in Bombay. Mr. Chavan who was responsible for the birth of Shiv Sena, is now using the word Fascist while characterising the Shiv Sena organisation; it was sheer hypocrisy. We refuse to believe him; we refuse to swallow Chavan's words. Mr. Chavan has made such a statement at the eleventh hour in order to save his skin. We throw a challenge to the Central Government that we are not going to allow them to take away the interests of Mysoreans. We urge that the Mahajan Commission Award should be taken as a total award. If there is to be any change in it, we are not going to surrender to it. I ask the present Chief Minister to throw a challenge to the Central Government. I tell him: Please do not return

(SRI V. N. PATIL)

to Bangalore to sit as Chief Minister; give your resignation first from there itself and say that we, Mysoreans are not going to succumb to pressures. All that is happening at Delhi is only a conspiracy to help Maharashtra and Shiv Sena is the tool of the Maharashtrians. The Maharashtrians want to secure Belgaum anyhow for Maharashtra. Shiv Sena is their lever; it is a fresh method to take away the rights of Mysoreans.

As regards the atrocities committed by Shiv Sena, several of my friends have condemned them and I will not go into them for want of time. In order to curb tendencies of Shiv Sena lest it may affect Mysoreans, no such parochial organisations and cheap slogan-mongering should be allowed hereafter; they should be nipped in the bud. This House must give a clear guidance to tackle such tendencies and forces. Lately several organisations are sprining up on the basis of language and parochialism. All these as well as communal approaches should be curbed, When such pe nicious forces are raising their head, Government must consider whether it deserves to be here. To be frank, we have lost faith in this Government. It is the spokesmen of this Government who have time and again surrendered to the whims and fancies of Maharashtra and the Union Government and betrayed the people of Mysore.

One word about compensation. We are receiving Tibetan refugees; we are receiving refugees from Ceylon and Burma and giving them all help. Then why not we show generous attitude to our own brothers? I appeal to the Government of Mysore to exhib t an open and generous mind towards our own unfortunate brethren of Mysore and get them maximum compensation. We must secure the maximum justice from the Maharashtra Government to the Kannadigas. I conclude by thanking the Chair.

MR. SPEAKER — As the time available at my disposal is short, I shall be giving only five minutes to each Member hereafter. I can accommodate hon'ble Members only to that extent. Let each Member confine himself to that time limit so that I may accommodate all the members who have expressed their desire to participate in this debate.

† SRI S. R. BOMMAI (Kundagol) — Mr. Speaker Sir, I condemn the atrocities commited by Shiv Sena people at Bombay. It is unfortunate that we, Indians, have forgotten the lessons of history in a very short time, that is, within 20 years after Independence. We were slaves for thousands of years because of language differences, religion and caste, which contributed to the disunity of the nation. Because of these divisive forces, at the time of the reorganisation of States, number of leaders expressed their fear about the formation of States on linguistic basis and stated that formation of States based on language,

caste, etc., should not be encouraged. I think their fears have come true. Because of these narrow parochial tendencies throughout the country for the last 15 years, we are seeing riots, looting and dacoity and law and order has failed in many States, in a number of Cities. If we have the interest of the nation at heart, if we have to survive as a nation, if we have to preserve our freedom obtained after thousands of years of subjection under the great leadership of Mahatma Gandhi, it is for us to reconsider whether we will have to go back on our decision of multi-lingual States. It is time that we re-consider our decision.

The basic activity or the ideology of Shiv Sena is based on hatred and jealousy. Its activity has particularly got an economic background and it can be predominently seen in Bombay City. The outsiders who have gone to Bombay City have built the City and contributed to the wealth of the City. They are in a better economic position. The Maharashtrians who are not given a proper treatment in industry, trade or commerce are jealous of other people. That has led to the activities of Shiv Sena. That is the basis of the Shiv Sena ideal.

If we have to avoid all these tendencies, we will have to solve the economic problem of the whole country. It is our economic ills that are responsible for all these unhappy tendencies throughout the country. If everybody is given a proper job and provided with proper employment then there will be no question of any caste or creed or activity based on provincialism.

Therefore, it is high time that all Indian national parties come together over a round-table and take firm decisions. They have to advise their State Branches or State organisations to condemn such activities. Not only that. They should not associate themselves with such activities or associations indulging in parochialism. At the time of elections, alliances are made with such organisations having narrow objectives by political parties to get into power and after getting into power, those parochial organisations exercise their influence on the political party which sought their help. No political party should enlist the help of such groups to keep the balance of power nor associate with them. Once we recognise them or associate with them or take help from them, it will be difficult to condemn them. Therefore opportunistic alliances should not be made by any political party with communal or provincial organisations.

12-00 NOON.

It is high time that all the political parties met together and declared that they would not associate with such activities. So far as the loss that has been caused to Kannada people and other people in Bombay State is concerned, this Government and all the political parties should come forward to collect funds and compensate our brothren who have suffered there. With these few words, I thank you, Sir.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ (ಕಾಪು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ತಿಂಗಳ ತಾರೀಕು 8 ರಿಂದ 12 ರ ತನಕ ಅವಿರತವಾಗಿ, 5 ದಿವಸದವರೆಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವಸೇನೆ ಗೂಂಡಾಗಳ ಭೀತಜೇಷ್ಟೆಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಜೀವಂತ ನುಟ್ಟು ಹಾಕತಕ್ಕಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿವೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವಿಷಯ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದಂತಹ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಯಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿರುವ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು, ಸೇರಿಸಿ, ಇದು 5 ನೇ ಬಾರಿಯಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಕೃತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಇಂಥದ್ದೇ ಅದ ಕೃತ್ಯಗಳು ಉಡುಪಿ ಹೋಟೆಲಿನವರ ಮೇಲೆ ನಡೆದಿವೆ. ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದು ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ, ಎಂದರೆ, ಇದು ಭಾರತದ ಭಸ್ಮಾಸುರನೆಂದು ಕರೆದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಶಿವನ ಭಸ್ಮದಿಂದ ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯೂ ಕೂಡ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಮೆನನ್‌ರವರ ಜನಾವಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕೂಸು ಇದೆ. ಆಮೇಲೆ ಈಗಿನ ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ. ಬಿ. ಚವಾಣ್ ಮತ್ತು ಮುಂಬಾಯಿಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದ ಎ. ಪಿ. ನಾಯಕ್‌ರವರ ವರಪ್ರಸಾದ ಸಿಕ್ಕಿ, ಈ ಭಸ್ಮಾಸುರ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಈ ಭಸ್ಮಾಸುರನ ಉರಿಯ ಹಸ್ತವು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯರ ಅದರಲ್ಲೂ ಉಡುಪಿ ಹೋಟೇಲಿನವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಯಾಗಿ ಶಿವಸೇನೆಯವರು 1966 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಾಜಿ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ವಾರ್ಷಿಕ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಜರುಗಿಸಿದರು. ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ವಿಶೇಷತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ನಾಟಕ ಏನಿದೆ, ಆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ತೆಗಳುವ, ಅವರಲ್ಲೂ ಈ ಉಡುಪಿ ಹೋಟಲಿನವರನ್ನು ಖಂಡಿಸುವ ಒಂದು ನೀಚ ತರಗತಿಯ ನಾಟಕವನ್ನು ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಎ. ಪಿ. ನಾಯಕ್‌ರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಶಿವ ಸೇನೆಯೆಂಬ ಭೂತವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಶಿವಾಜಿ ಪಾರ್ಕಿನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ, ಉಡುಪಿ ಹೋಟೇಲಾದ ನಟರಾಜ ಎಂಬ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದು, ಅಲ್ಲಿ ಫರ್ನಿಚರ್ ಮೊದಲಾದ ವುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದು 1966 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯ. ಆಗ ನಾನು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಆಗಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ, ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ, ಚವಾನರಿಗೆ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಯಾವ ತರವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಎರಡನೇ ಸಾರಿ, 1968 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಸಾಧಾರಣ 7 ಹೋಟೇಲುಗಳನ್ನು ಹುಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಯಾಡ್ಗುಲಾ, ದಾದರ್ ಮತ್ತು ಶಿವಾಜಿ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ 85 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯ ನಷ್ಟವನ್ನು ಉಡುಪಿ ಹೋಟಲಿನವರಿಗೆ ಇವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯ 5ನೇ ಕೃತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. 9ನೇ ತಾರೀಕಿನ ದಿವಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9 ಗಂಟೆಗೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಶಿವಸೇನೆಯು 500 ಜನ ಗೂಂಡಾಗಳು ಶಿವಾಜಿ ಪಾರ್ಕ್, ಬಿ. ಬಿ. ದಾದರ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಭೋಜಶೆಟ್ಟರ ಹೋಟೆಲ್ "ವಿಶಾವ"ವನ್ನು ನುಚ್ಚುನೂಚ್ಚು ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಜರಿರುವ ಪೋಲೀಸರು ಹುಡುಕಿದರೆ ಒಬ್ಬರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಿನನಿತ್ಯ ಶಿವಾಜಿ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ಬಿ. ಬಿ. ದಾದರ್ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ 75 ರಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಪೋಲೀಸರು, ಆ ದಿವಸ ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬನೂ ಅಲ್ಲರಲಿಲ್ಲ. 500 ಜನ ಟಿನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೋಟಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿಕೊಟ್ಟು ನಾಶ ಮಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಿಗರು ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಸಚಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಾದ ಎ. ಪಿ. ನಾಯಕ್‌ರಿಗೆ ದೂರಿತ್ತರೂ ಕೂಡ ಏನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿವಸ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ 76 ಹೋಟೇಲುಗಳಿಗೆ 104 ಬೀಡಿ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಿ ಮತ್ತು ಹೋಟೇಲಿನ ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಹ ಅಷ್ಟರ ತನಕ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಏನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೇ ಅದು ನಪ್ತಿದೆಯೇ ಬದುಕಿದೆಯೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇದು ಪೂರ್ವಯೋಚಿತವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದ ಎ. ಪಿ. ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಶಿವಸೇನೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಬಾಳ್ ತ್ಯಾಕರೆಯವರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿ 73 ಹೋಟಲುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನುಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ. ಆಮೇಲೆ ನೂರಾರು ಆಂಗಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಫರ್ನಿಚರ್ ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟು ನುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ರಾಕ್ಷಸರು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಉಡುಪಿ ಹೋಟೇಲಿನವರ ವಸತಿ ಗೃಹಗಳು ಇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ 4—5 ಮನೆಗಳ ಹೆಂಗಸರ ಒಡವೆ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನದ ವಿಷಯ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನಡೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ 1961 ನೇ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ 41 ಲಕ್ಷ 52 ಸಾವಿರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ 17 ಲಕ್ಷ 25 ಸಾವಿರ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು 3 ಲಕ್ಷ 86 ಸಾವಿರ, ಗುಜರಾತಿಗಳು 7 ಲಕ್ಷ 93 ಸಾವಿರ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಇತರ 25 ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ವಿದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಡುವ ಜನರು ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿಯವರ ಸಂಖ್ಯೆ ½ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ವ ಭಾಷೆಯವರನ್ನು ಸರ್ವ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಮುಂಬೈ ನಗರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ನಿರ್ಮಾಪಕರಾದ ಶ್ರೀ ವೈ. ಬಿ. ಚವ್ಹಾನ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾನ್ ಅವರನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಈಗ ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕ ಗೃಹ ಖಾತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಪೋರ್ಟ್‌ಪೋಲಿಯೋವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸ್ಯೆನಿಕ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮುಂಬೈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಕಾರ್ಪೊರೇಟರು ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿ ಅವರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಯವರು ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಇನ್ನೂ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಮುಂದು ವರಿಸುವುದಾದರೆ, ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಯವರು ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದರೆ, ಅವರನ್ನು ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆಯದಿದ್ದರೆ ನಾವು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಸದಸ್ಯರೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಗಳು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶಿವಸೇನೆಯವರ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಅಪಾರವಾಗಿ ನೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಂ. ಪಿ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವೀರವಾಣಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯರು ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ, ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸಲು ಏನೊಂದು ಕ್ರಮವನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಬಾರದು. ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನತದೃಷ್ಟ ಜನಗಳು ಈ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಮುಂಬೈಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತಕ್ಕ ರೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಂದ ತಿಂಗಳೊಳಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಚ್ಚೆಯಮೇರೆ ಕಾಲಚಿತ್ರಾಗನನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿವೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಈ ಹಾನಿಯಿಂದ 100ಕ್ಕೆ 97 ಜನರಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಗಳು, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರೋಪಕಾರಿಗಳು ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕೊಯ್ನಾ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ)

ಭೂಕಂಪದಲ್ಲಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮ್ಯಾಚ್‌ಆಡಿ ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮಜನಗಳು ಉದಾರಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಮಿಷನ್‌ಅನ್ನು ಮುಂಬೈ ನಗರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಹಾನಿಯಲ್ಲಿ ನೊಂದಂಥ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನತೆ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I am receiving chits from hon. Members desirous of participating in the debate. Under Rule 61 of the Rules of Procedure, the members who have given notice may make a short statement and the Minister shall reply shortly, and any member who has previously intimated to the Speaker may be permitted to take part in the discussion, but not nothers. I am sorry, if I were to disappoint them. I request hon. Member Sri Vatal Nagaraj to speak and try to be very brief and sweet.

Sri SHARANAGOWDA INAMDAR (Jewargi),—May I know whether the hon. Members who have praticipated in this debate are out of those who had given previous intimation ?

Mr. SPEAKER.—Yes, they are out of those who had given me previous intimation.

Sri K. H. PATIL (Hubli).—Sir, hon. Members are expressing their views on an important matter. Why don't you extend the time ?

Sri SHARANAGOWDA INAMDAR,—Sir, when this House has been particularly convened in the morning to sit and discuss this motion, it was expected that most of the members may participate in the discussion. It was not known whether the members who had given intimation are only allowed. It is a very serious matter. Therefore, I request the Chair to kindly extend the time and give opportunity to others also, because we want to make it clear whether it is a communal organisation or communal forces are behind it. There are so many things to be expressed.

Mr. SPEAKER.—The rule is very clear that any member who has intimated the Speaker may take part in the Debate!

Sri B. BHASKARA SHETTY.—There are number of members who are anxious to participate. I request the Chair to extend the time. We can take up the budget discussion tomorrow.

Mr. SPEAKER.—Where is the time ?

Sri SHARANAGOWDA INAMDAR.—Please extend the time.

Mr. SPEAKER.—The hon. Member may discuss the matter with his Leader instead of raising it on the floor of the House Sri Vatal Nagaraj may please begin his speech.

†ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ (ಚಿಕ್ಕಹೇಜೆ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯ ಮೇರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಘಾತದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸನ್ಮಿತ್ರರು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಚಳುವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವವರು ಯಾರುಇಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಎಂದು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಏನೆಂದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರು ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈಪೊತ್ತು ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಯಾರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂತಹವರೇ ಇಂತಹ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಚಳುವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಆಯೋಗ ರಚನೆಯಾಗಲಿ, ಬೆಳಗಾಂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುವವರೆಗೂ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಅಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಾದ ಹಕ್ಕು ಎಂದು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ರಕ್ತಪಾತವಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ಬೆಳಗಾಂನ ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶಿವಸೇನೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನೆರೆ ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆ ಜನರಿಗೂ ಸಹ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಚಳುವಳಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೇಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಾಯಕರುಗಳು ಮತ್ತು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಸಹ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಕನ್ನಡಿಗರು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದವರು. ಅವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗ ನೇಮಕವಾಯಿತು. ಈ ಆಯೋಗದ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಅಂತಿಮ, ಇದನ್ನು ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳವರೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಪಿ. ನಾಯಕ್ ಅವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಪೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಬೆಳಗಾಂ ತಮಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ನಾಯಕರು ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಏನು ? ನಿಮ್ಮದು ತೋಳ ಕುರಿಮರಿಯ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿಗಳಾದ ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಂತೆ ಮೈಸೂರಿನವರು ಕುರಿಮರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ತೋಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೋಳ ಮತ್ತು ಕುರಿಮರಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ನಾವುಗಳು ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಇರೋಣ ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಾಗ, ಕುರಿಮರಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಇರೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ತೋಳ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ತಿಂದು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಆಗ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿತಂತೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೂ ಭಾವೈಕ್ಯತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾವು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡದಿರುವುದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವ ಕಾಲ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಹರಿಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಕಾಲ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ಕೈ ಮತ್ತು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಜನರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೂ ಯಾವ ಏವಾದದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹ ರೋಷವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ದಕ್ಷತೆ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಕೇವಲ

(ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್)

ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಈ ರೀತಿ ಇವರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಪಾಂಡವರು ವನವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅರ್ಜುನ ಬೃಹನ್ನಳೆಯ ವೇಷ ಹಾಕಿದಂತಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ಶಾಂತಸ್ವಭಾವದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ನೀತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದರೆ. ಪಾಂಡವರು ಮತ್ತು ಕೌರವರು ಜಗಡೆಯಾಡಿ, ಪಾಂಡವರು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸೋತಮೇಲೆ, ಕೌರವರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನು ದ್ರೌಪದಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನು ಎಳೆಯುವಾಗ ಪಾಂಡವರು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಈ ಮುಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನು ಮುಖಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಎಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾವು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರೇ, ತಮಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ತಾವು ಭೀಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್ ಸರ್, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನೇರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರೇ ಎಂದು ಸಂಭೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಸರಿಯೇ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಸಂಭೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ದ್ರೌಪದಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಎಳೆಯುವಾಗ ಭೀಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನಂತೆ, ಏನೆಂದರೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ತೊಡೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ರಕ್ತವನ್ನು ನಿನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ, ದುರ್ಯೋಧನನ ಹಲ್ಲನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಬಾಚಣಿಕೆ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಬಾಚುತ್ತೇನೆ ಎಂದು, ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಹೊಸಪೇಟೆಯ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ. ನದಿ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ; ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀವು ಗಂಡನರೂ ಅಲ್ಲ, ಹೆಂಗನರೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ನೀವು ಗಂಡನರೂ ಅಲ್ಲ, ಹೆಂಗನರೂ ಅಲ್ಲ, ಎರಡು ಅಲ್ಲದ ಒಂದು ತರಹ ಇದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಗಂಡನರೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕಲ್ಯಾಣದ ಬಗ್ಗೆ, ನಮ್ಮರಾಜ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿ. ಶಿವಸೇನೆ ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರದೇಶ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಅಫ್ರೀಜ್‌ಖಾನ್ ಅವರು ಖಂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗದ ವರದಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ, ಬೆಳಗಾಂನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವವರಿಗೂ, ಕೇಂದ್ರದ ನಟವರುಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಯನಕ್ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬಾಳ ಠಾಕ್ರೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ.:

"ಗಡಿ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಹಾದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿರುವ ಬಾಳ ಠಾಕರೆ ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಧಮನ ಮಾಡುವ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ಪೋಲೀಸರ ಹತೋಟಿ ಮೀರಿ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕರೆಸಬೇಕಾದೀತು ಎಂದು ಫೆಬ್ರುವರಿ 2ರಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಹಾಫೀಜ ಅವರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯೆಂದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ

ನಂಬುಗೆ ಉಳ್ಳವರು ಠಾಕ್ರೆಯವರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗೆಗೆ, ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿರುದ್ಧ ಬಲಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರೋಣ''

ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

12-30 P. M.

ಇವೆಲ್ಲ ದುರಂತಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವೈ. ಬಿ. ಛವಾಣ್ ರವರೇ ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಕಡೆಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಖಂಡಿತ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗದಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿಗಳಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಕಡೆಗೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವರಿಂದ ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆ ಖಂಡಿತ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವೈ. ಬಿ. ಚವಾಣ್‌ರವರು ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಹಾಜನ್‌ರವರ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಂಡತುಂಡವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ಇಲ್ಲಿ ಟೀಕೆಗಾಗಿ ಅವರು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಅವರಿಂದ ಖಂಡಿತ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವೈ ಬಿ. ಚವಾಣರವರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಗೃಹನಚಿವರಾಗುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಹಾಜನ್‌ರ ಐತೀರ್ಪನ್ನು ಅವರು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡ ವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಎ. ಐ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಭೆ ಕರೆದು ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಮಹಾಜನ್ ತೀರ್ಪನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ದಮನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದೇನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಇಂದು ಅಖಿಲ ಭಾರತದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವೈ. ಬಿ. ಚವಾಣರವರನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರೈಮಿನಿಸ್ಟರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನೂ ಕರೆಸಿ ಇಂತಹ ಆಂದೋಲನಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೂಡದು ಮತ್ತು ಮಹಾಜನ್ ತೀರ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿ. ಅದನ್ನು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು 8-9 ರಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ಆರಂಭಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಂತಹ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಮದಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬೇಗನೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಖಂಡ ತುಂಡವಾಗಿ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಹಾಗೂ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ ಜನತೆಯ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಾರದೇ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲ ಜನತೆಯ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಚಳುವಳಿ ನಡೆಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಜನತೆಯ ಸಮೂಹವನ್ನು ವಿಧಾನ ಸೌಧದೊಳಗೂ ನುಗ್ಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದೀತು. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಇದನ್ನು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಬೆಂಬಲವೂ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಂತಹ ಗಂಡಾಂತರಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರೇ ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲರಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ 50 ಜನರನ್ನು ಕರಿಸಿ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಯಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಆಗ ಮೈಸೂರು ಜನತೆಯೆಲ್ಲರೂ ಶಹಬಾಸುಗಿರಿ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನತೆ ನಿಮ್ಮ ಪದವಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯೂ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬುದಾರಿ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ

(ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್)

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬುದಾರಿಯೂ ಇದೆ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಸೂಕ್ತವಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

† Smt. WINNIFRED F. FERNANDES (Coondapur).—Hon. Deputy Speaker Sir, with great regret I wish to say a few words about Shiv Sena. What is Shiva Sena ? Is it named after Shiva or is it named after Shivaji ? But I can say it is not either of the two. It is a saithan Sena and this means a sena of devils. This sena should go and it should not remain in existence on earth. Frankly speaking, I can say that shocking atrocities which this Sena has committed on Kannadigas is very very regretful. I can say it is pre-planned and well organised and I can say somebody is playing behind the screen. I can hold the Home Minister Mr. Chavan and the Chief Minister of Maharastra Mr. Naik, responsible for all these activities. Most of the Hotels, Houses and shops of Kannadigas have been shattered to ruins. What harm these Mysoreans have done to these Maharastrians ? In a democratic country any man can live anywhere to eke out his livelihood,—let him be a Mysorean, Maharastrian, Keralite or anybody. He has got full freedom to live anywhere in this country. Nobody can say that only Maharastrians should live in Maharastra and not others. No human being can tolerate the atrocities committed by these people in Maharastra. I urge the Centre and also the Chief Minister of Mysore who is responsible to safeguard the interests of the Kannadigas wherever they are, to see that the loss incurred by the Kannadigas is made good and let the Chief Minister have a Committee set up, to investigate the actual damages done to Kannadigas, mostly the people from South Kanara who have done no harm to Maharastrians and let them give compensation to the victims of these atrocities and allow the Kannadigas to live peacefully.

I want to disclose in this connection that another Sena by name Bant Sena or Setty Sena is coming up in Coondapur. An incident took place on 10th of last month when the people of the minority Communities were attacked and wounded by this Sena. Of course the people who were wounded were admitted to the Hospital. The police authorities and also the Deputy Commissioner did not take any action. I am very sorry to say that even though I gave a list of those culprits they did not care to arrest them. Of course when we speak of Shiva Sena in Maharastra, I am very sorry to say, that even in our own State there is what is called the Bant Sena or the Shetty Sena which is springing up at Coondapur. I would like to ask the hon. Chief Minister to destroy this Sena first.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಶೆಟ್ಟಿ ಸೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನುಮ್ಮನೆ ಅವರು ಬಣ್ಣ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದೂ ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಶೆಟ್ಟಿಗಳು ಅದನ್ನು ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

Smt. WINNIFRED F. FERNANDES.—I do not blame all the Shetty people. But the Shetty people of Coondapur have taken law into their hands. The Students organisation in Bant hostel have taken the lead. I request the hon. Chief Minister that these activities taking place in Coondapur, should be nipped in the bud before they mature. With these words I conclude and thank the Chair.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ (ಮಂಗಳೂರು-2).—ನನ್ನಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಮರಾಠಿ ರುದ್ರಹೋಮ. ಆದರಲ್ಲಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ರುದ್ರಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 97 ರಷ್ಟು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರ ಹೋಟೇಲ್‌ಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿರುವುದು, ಅವರ ಮನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿರುವುದು, ಹೆಂಗಸರ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿರುವುದು, ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ನುಟ್ಟು ಹಾಕಿರುವುದು, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ: ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಶಿವಸೇನ ಹಿಟ್ಲರಿನಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದರೆ, ಅದು ಕೊನೆಗೆ ನಾಶವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಲರನು ಏಕೈಕ ವೀರ ಎಂದು ಇದ್ದರೂ, ಅವನು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಏನಾಯಿತು? ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೇನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದರ್ಲೇ ಪೊಟಕು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ನತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಯ ಬರುವುದು ಖಂಡಿತ. ನಾವು ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ನೋಡಿದರೆ ರಾವಣನ ನಾಶ, ಭಸ್ಮಾಸುರನವಧೆ, ಕೀಚಕಧ್ವಂನ, ಭಸ್ಮಾಸುರ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ನಾಶವಾದ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದೇ ರೀತಿ ಈಪೊತ್ತು ಶಿವಸೇನೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿರುವಂತ ಒಂದು ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ರೋಮಾಂಚನ ಕಾರಿಯಾದ ಕೃತ್ಯ ಮಾಡಿರುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಈಪೊತ್ತು ನುಮ್ಮನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಅದೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರ ಹೋಟೇಲುಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿರುವುದು, ಬೀಡಿ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಫರ್ನೀಚರು ಗಳನ್ನು ನುಟ್ಟು ಹಾಕಿರುವುದು, ಉಡುಪಿಯವರ ವಸತಿಗೃಹಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿರುವುದು. ವಡಪೆಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳುಗಳು ತಬ್ಬಲಿಯಾಗಿ ತಾಯಿ ಯಾರು, ತಂದೆ ಯಾರು, ಅಕ್ಕ ಯಾರು, ತಂಗಿ ಯಾರು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿ ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ದುಃಖ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈತ್ರಿಸೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಒಂದು ಘೋರಣಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನುಮ ಹೃದಯಉಳ್ಳಂಥವರು, ಕೋಮಲ ಉಳ್ಳಂಥ ಜನರು. ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೇಲೆ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡನಾಡು ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನ್ ಇದ್ದ ದೇಶ. ಬ್ರಿಟಿಷರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದಂಥ ಏಕೈಕ ವೀರ ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನ್. ಹಾಗೆ ಒನವೇಶ್ವರರೂ, ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಮುಂತಾದ ನಮರವೀರರು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕನ್ನಡ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಪೊತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮನನ್ನೂ ಅತ್ತ ಕಡೆ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸದನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರಿಗೆ ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ನೀವು ಏನುಬೇಕಾದರೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚವಾಣರವರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈ ಮಹಾಜನ ಸಮಿತಿಯ ತೀರ್ಪನ್ನೂ, ಶಿವಸೇನೆಯು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನೂ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲಾಲ್‌ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ನಂದಾರವರು, ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರವರು ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಇಂತಹ ಯಾವುದಾದರೂ ಘಟನೆ ನಡೆದಾಗ, ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಇತ್ತು.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ)

ಆದುದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರೂ ಕೂಡ ಮಾರ್ಚ್ 6–7ನೇ ತಾರೀಖು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ನಡೆಯುವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಶಿವಸೇನೆಯ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅದು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಪೊತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ 97 ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ರೀತಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ದಾಂಧಲೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಪರಿಹಾರವನ್ನಾಗಲೀ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಹೊಟೇಲು ಉದ್ಯಮ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ನಗರಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿರುವ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಶಿವಸೇನೆಯು ಹಾವಳಿಯಿಂದ ನಮ್ಮವರೇನು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮವರನೇಕರು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಬಹಳ ನಷ್ಟಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯಾದವನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ರಕ್ಷಣೆ, ಪ್ರೀತಿ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಗತಿಯೇನಾಗುವುದೋ ಅದೇರೀತಿ ನಮ್ಮವರ ಸ್ಥಿತಿ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಕಳಿಸುವಂತೆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗುತ್ತಿರುವ ವರನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಖಿಲಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಚವಾಣ್‌ರವರು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆದಾಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1–00 P.M.

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವವರೆಗೆ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈಗ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಭಯಾನಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಕ್ರೂರತನದಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮನೋಭಾವ ಕೂಡ ಬದಲಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಇದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಗಡಿಪ್ರಶ್ನೆ ಕೂಡಲೇ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಬೇಕು. ಶಿವಸೇನೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೊಂದಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡವಿದ್ದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದಲಾದರೂ ಕೊಡಿಸಬೇಕು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಎಸ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶಿವಸೇನೆ ಚವಾಣರ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಚವಾಣರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಿಂದ ಚವಾಣರನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೂ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಜನರೇನು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಭಯಭ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೆ ಮುಂಬಯಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ

ಮನೆಗಳೂ ಲೂಟಿಯಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಮಾನಹಾನಿಯಾಗಿದೆ, ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು, ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ತೋಚದೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆರ್ಮ್ಡ್ ರಿಸರ್ವ್ ಪೋಲೀಸ್ ತರಿಸಿದ್ದರೆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. SPEAKER in the Chair]

ಈಗ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರುವ ನಾಯಕ್ ಸರಕಾರವಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಮೆಂಟೇನ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಯಾವ ಸರಕಾರ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು, ಅದಿರಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಜಲಿಯನವಾಲಾಬಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ ನಿರಾತ್ಮರಲೆಯೇ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದರು, ಅನೇಕರ ಪ್ರಾಣಹಾನಿ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಕೃತ್ಯ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಘೋರವಾದುದು. ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕೂಡ ಇಂಥ ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೀನವಾದ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಎಸಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸರಕಾರ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡೂ ಕೂಡ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪೋರ್ಚುಗೀಸರು ಕೂಡ ತಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಇಂಥ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳು ಬೊಂಬಾಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರು ನಾಯಕ್ ಸರಕಾರದವರು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪತ್ರ ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಾಗಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೊಂದ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅವರು ಭಯಗ್ರಸ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದಿಕ್ಕು ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಗೋಪಾಲಗೌಡರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಒಂದು ತಂಡವನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಅಲ್ಲೇನು ಕೃತ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ತಕ್ಷಣ ಈ ಸದನದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೊಂಬಾಯಲ್ಲೇನು ಕೃತ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಸದಸ್ಯರು ಹೋಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಲಾದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಆರ್ಮ್ಡ್ ರಿಸರ್ವ್ ಪೋಲೀಸ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಜನರು ಹೆದರಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಕೂಡ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಿವಸೇನೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆರ್ಮ್ಡ್ ರಿಸರ್ವ್ ಪೋಲೀಸ್ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾನಹಾನಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಜಾ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದುದೇ ಹಾನಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸೇನೆಯೂ ಇರಬಾರದು. ಭಾರತೀಯರಾದ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇರಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರುವ 54 ಕೋಟಿ ಜನ ಒಂದೇ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಪಕ್ಷ, ಜಾತಿ, ಪಂಗಡ, ಕೋಮು ಇವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಭಾವಿಸದೆ ಭಾರತದೇಶದವರೆಲ್ಲ ಒಂದು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಆಗಿರುವ ನಷ್ಟ ಸುಮಾರು 15–16 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದವರು ತುಂಬಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ರತ್ನಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ (ಮೂಡಬಿದ್ರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಪ್ರಾಯಶಃ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಅಧಿಕಾರದ ಆಸೆಯಿಂದ, ರಾಜ್ಯದ ಆಸೆಯಿಂದ ಹೊಯ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಪುನರಪಿ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈವೊತ್ತು ಶಿವಸೇನೆ ಸಮಾಚಾರವಿರಲಿ, ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸುಭಿಕ್ಷವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನವರು, ಇತರ ಭಾಗಗಳವರು, ಲಿಂಗಾಯಿತರು, ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರು, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದವರು, ಕೊಡಗರು ಎನ್ನುವ ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋದರೆ ಬಂಟರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಜೈನರು, ಈ ತರಹ ಜಾತಿ ಭೇದಗಳಿದ್ದು ಗಲಭೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕುಂದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಜಾತೀಯ ಗಲಭೆ ಎದ್ದಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಇದೂ ಅಧಿಕಾರ ಆಸೆಯಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡುವಾಗ ಸಹಿತ ಜಾತೀಯತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಎ. ಪೈ ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪಕ್ಷದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೋತು ಹೋದನು. ಆ ರೀತಿಯ ವೈಷಮ್ಯವನ್ನು, ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಶಿವಸೇನೆ ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಗುಂಪಿನವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲ ಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀ ಜಾರ್ಜ್ ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್ ಅವರನ್ನು, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮೆನನ್ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚವಾಣ್ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ವಿ. ಪಿ. ನಾಯಕ್ ಅವರು ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಗಂಡಾಂತರ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ? ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಕ್ರಿಸ್ಟಿನ್ ಕೀಲರ್ ಸಲುವಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಶಿವಸೇನೆಯ ಪುಂಡಾಟಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಪ್ರಮೇಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಮನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ತರಾಪು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಚವಾಣರು ಮತ್ತು ಅವೇ ರೀತಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ನಾಯಕ್ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಶಿವಸೇನೆಯ ಗಲಭೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಂಡಾಂತರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಬಹುದು. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲಬೆ ಇದ್ದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವೆರಡೂ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಪೋಲೀಸ್ ಖಾತೆಯನ್ನು ಆಯಾ ರಾಜ್ಯಗಳವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಶಿವಸೇನೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಜನತೆ, ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬಾರದು, ಯಾವರೀತಿಯ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ನಡೆಸಬಾರದು ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆ ಪುಂಡಾಟ ಮಾಡಿದೆ. ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ದೋಷವಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂತಃಕಲಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಖಾತೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರೇ ಇದನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು, ನೌಕರರನ್ನು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದಿಲ್ಲದೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತೀಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಪುನರ್ಘಟನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಜನರು ಆಡುವ ಭಾಷೆ ಹಿಂದಿ ಇರಲಿ, ಕನ್ನಡ ಇರಲಿ, ತಮಿಳು ಇರಲಿ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶ ದಾದ್ಯಂತ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪುನರ್ಘಟನೆಯಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಗಳೇ ಬೇಡ. ಬರೀ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಗವರ್ನರ್ ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಂತಗಳ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ಒಂದೇ

ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದು, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಬದಲಿಗೆ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಸೀರಿಯಸ್ ಆದ ವಿಚಾರ. ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೇ ಗಂಡಾಂತರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್ (ಮಂಗಳೂರು–1).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಅದಂಥ ನಷ್ಟ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ವಿಷಯ ಡಿಸ್ಕಷ್ ಆಗುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಿಯಾಗಲೀ, ವಕೀಲರಾಗಿ ಆಗಲೀ, ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರನ್ಯಾರಾಗಿ ಆಗಲೀ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕನೇ ದರ್ಜೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿ ಆಗಲೀ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಬಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ತುಂಬ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟರು ಹೇಳಿದಂತೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ 3,60,000 ಜನ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ದರ್ಜೆ ಸೇವಕರಾಗಿ 16 ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಿನುಗಾರರೂ ಸಹ 8 ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲೀಕರಿದ್ದಾರೆ, ಉದ್ಯಮಗಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟರ ತನಕ ಬೊಂಬಾಯಿ ಯಾವದೊಂದು ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿತ್ತೋ ಅದು ಈವೊತ್ತು ಭಯಾನಕವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ. ಜನತೆ ಈವೊತ್ತು ಶಿವಸೇನೆಯು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಜನತೆಯ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಉಂಟು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗೋವಾ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಇತ್ತು. ಮೈಸೂರಿನವರಿಂದ ಅದು ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತನ್ನ ಆಕ್ರೋಶವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಕೂಡ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಗೋವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಗೋವ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗವಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ಧ್ಯೇಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಈವೊತ್ತು ಕೂಡ ಗಡಿ ವಿವಾದ ಎಂದು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿನಿಂದ ಹೊಡೆದೋಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಶಿವಸೇನೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮಹಾಜನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ವ್ಯಸನಕರವಾದ ವಿಷಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಚವಾಣ್‌ರವರು ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಮಹಾಜನ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಪವಾದ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚವಾಣ್‌ರವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್ (ಮೂಡಿಗೆರೆ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಎರ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿನಿಂದ ಖಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದರ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಸೆಂಟ್ಹೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರೇ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. 1966ನೇ ಇಸವಿ ನಂತರ 1967ನೇ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುನ್ನ ಇದರ ಹುಟ್ಟು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಿಂದಲೇ ಆಯಿತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಇದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ, ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಬಂದರು. ಆಗ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಅವರಿಗೆ ಬೇಡವಾದಂತಹ ಕೆಲವು ಜನರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರ ಎಂದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲವು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್)

ಹಿತಾನಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಅದೆರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಬಲಿಯಾದಂತಹ ಜನ ಎಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದವರು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಉಪಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಾರು ನೆಲೆಸಿದ್ದರೋ ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟರು, ಚವಾಣ್‌ರವರಾಗಲಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಾಗಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಕಳಿಯಿದ್ದರೆ ಆಗಲೇ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಚವಾಣ್‌ರವರನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಹೋಂ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದರ ಒಂದು ಫಲವನ್ನು ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಯಾರು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇದರ ಹಾವಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ 19ನೇ ಆರ್ಟಿಕರ್ (ಇ) ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನೂ ಕೂಡ ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಆ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಚ್ಯುತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರರಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಹಾಗೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವತ್ತು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಸಂಸ್ಥೆ, ಅಂತಹ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಎಂ ಪಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅದ್ದರಿಂದ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಚವಾಣ್‌ರವರು ಹೋಂ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನುಲಭವಾಗಿ ದಮನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇರುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಕಡೆಗಸಿದ್ದಾರೆ, ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿರುವಾಗ ನಾವು ಏಕೆ ಈ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವನ್ನು ಸುಡಬೇಕು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಣೆಯಾರು! ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ವೈ. ಬಿ. ಚವಾಣ್‌ರವರು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಈ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆದಾಗ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸೋಷಿಯಲ್ ಎಲಿಮೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಚವಾಣ್‌ರವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ದ್ವಂದ್ವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಒಂದು, ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಾತ್ಮಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಜನಕ್ಕೆ ಸುಖವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೂಡ ಶಿವಸೇನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಚವಾಣ್‌ರವರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಚವಾಣ್‌ರವರು ಇರುವವರೆಗೂ ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನಭೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಎಂ ಪಿಗಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಹಿತೈಷಿಗಳಾಗಿ, ಅವರ ಸಹೋದರರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ಇರುವುದಾದರೆ ಈ ಕ್ಷಣ ಅವರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೆಡವಬೇಕು. ಆ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಚವಾಣ್‌ರವರ ಈ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ನುಮ್ಮನೆ ಕ್ರೊಕಡೈಲ್ ಟೀಯರ್ಸ್‌ನಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವೂಕೂಡ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನಗಳಿಗೆ ತತ್ಕಾಪಿ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಂತಹ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿರತಕ್ಕ

ಜನಗಳನ್ನು ಬಲ ಹಾಕದೇ ಹೋದರೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳು ಬರಬಹುದು. ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ಬೇರೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂಕೂಡ ನಾಳೆ ಬರಬಹುದು ಒಂದುವೇಳೆ ಬಂದರೆ ಅದು ವಿಶೇಷವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಾರದು ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಭೃತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಹುಟ್ಟಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾಗದ ಬರೆಯುವುದು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುವುದು ಇದನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನುಕಂಪ ಇದ್ದರೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸೊನ್ನೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡಿಗರು ಹಾರತುರಾಯಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾದ ಅನುಕಂಪ ಇದ್ದರೆ ಕರುಣೆ ಇದ್ದರೆ, ನಿಷ್ಪ್ರ. ಇದ್ದರೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದುವರೆಗೂ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಅಂದರೆ, ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಒಂದು ದುಷ್ಕೃತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಶಿವಸೇನೆ ಹುಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ರೀತಿನೀತಿ, ಅದರ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆ, ಅದನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ಆಗತಕ್ಕ ಅನಾಹುತ—ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದಂಥ ದುರ್ಘಟನೆಗಳ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾ ಭಾಗದಿಂದ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ, ಹಾಗೂ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಈಗ ನಡೆದಂಥ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗದವರು ತಮಿಳರು ಇದ್ದಾರೆ, ಕೇರಳದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾ ಭಾಗದ ಜನಗಳು ಈ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ, ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವವರು. ಶಿವಸೇನೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರುವವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರು, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರು, ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಎಂದು ಹೀಗೆ ದೋಷಾರೋಪಣೆಗಳು ಬರುತ್ತಾ ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ).—ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಅವರು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪೇ, ನರಿಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲ ಕ್ಕೊಸ್ಕರ ಯಾವ್ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೊ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ದಾರಿತಪ್ಪಿ ನಡೆದಾಗ ನಾವು ಕೂಗಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅವರೂ ಕೂಗಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸೇತರರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ದುರುಪಯೋಗವೋ ಅಥವಾ ಉಪಯೋಗವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಚರ್ಚೆಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿನ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳ ಉತ್ತರದಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಮಾತ್ರ ಈ ನಿಷ್ಪೇಕ್ಷವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಬೇರೆಯವರು ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಅವರೋಕಿಸುವಾಗ ಬರೀ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಪೊಟ್ಟಪೊದ ಲನೆಯದಾಗಿ ಸಿನಿಮಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕನ್ನಡದವರು ತಮಿಳರ ಚಿತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನಿಂದ ಸಂಗೀತಗಾರರು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಯಿತು. ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ತೆಲುಗು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನಾವುದೂ ಬೇಡ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಹೀಗೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರು, ನಮಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಬೈದರೆ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ದಮನಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು ಎಂದಲ್ಲ. ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಚೋದಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೇರಳಾದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಸೇನೆ ಎಂದು ತಯಾರಾಯಿತು. ಆಡಳಿತ ಕುಸಿದುಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಲಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಮೇಂಟನ್‌ನ್ಸ್ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಲ್ಲವೆಂದು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದೆ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿಯೂ ಗಲಾಟೆಯಾಯಿತು. ಆಗಲೂ ಅನೇಕ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಕಂಡಮ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆದಿರುತ್ತೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಬಿರುನಾಗಿ ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಮೇಂಟನೆನ್ಸ್ ಅಲ್ಲಿ ಮಾತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೇರಳಾದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲ ಸೇನೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ, ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲ ನಡೆದಂಥ ದುರ್ಘಟನೆಗಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ? ಅದು ಆಲೋಚನೆಮಾಡುವ ವಿಚಾರ. ಮತ್ತೆ ಚವಾಣರು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಥವಾ ಚವಾಣರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚವಾಣರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಪಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.— ಚವಾಣರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು. ತಾಯಿಗೆ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಇದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚವಾಣರೊಬ್ಬರನ್ನು ಬೈಯ್ಯುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳೇ ಆಗಲೀ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲೀ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ದೂರಿ, ಯಾವ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಮುಂದೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗಡಿ ವಿವಾದ 1956-57ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ನನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡುವ ವರದಿಯೇ ಫೈನಲ್ ಎಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಮತ್ತು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಬಂದಮೇಲೆ ಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಅದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮೈಸೂರಿನವರು ಇದು ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇರಳದವರು ಕಾನರಗೋಡು ತಮಗೆ ಸೇರಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರದಿ ಬಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆಯೇ ಆಯಿತು. ಇದುವರೆಗೂ ಏನಾದರೂ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಂದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆತಾನೇ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಆ ವರದಿಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಲಲ್ಲ. ಮೂರು ರಾಜ್ಯಗಳ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೇರಿ ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿದೆಯೇ ಹೊರತು ರಾಜ್ಯದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಧೈರ್ಯಮಾಡಬೇಕು. ಶಿವಸೇನೆ ಎನ್ನುವುದು ಏನು, ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಬೇರೆಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕೆಲವು ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ಸ್ ಇವೆ. ಅವನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಮ್ಯೂನಲ್ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ಸ್‌ನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಈ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕರೆದು, ನೀವು ಹೋಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಎಂದುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಆ ಸಹಾಯದಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನೇರವಾಗಿ ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಒಂದುಕಡೆಯಿಂದ ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕು.

1-30 P. M.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರುದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ "ನೀವು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಕಳಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಆಮೇಲೆ ಕಂಪೆನ್‌ಸೇಶನ್ ಕೊಡುವ ಮಾತೂ ಇದೆ. 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೂ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಬಹುತೇಕ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ನಷ್ಟ ಆಪಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಇರಬಹುದು. ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರು ಕೊಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಭೆಯು ನೇರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ನಿಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ನಾವು, ಶಾಸಕರು, ಈ ಠರಾವಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೇ ವಿನಹ ಬೇರೆ ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಈ ಸಭೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆದು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ್ಲಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯರ್ಲಾಗಲಿ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ, ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಮನೋಭಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಜುಡಿಶಿಯರ್ ಇಂಪಾರ್ಷಿಯರ್ ಎನ್‌ಕ್ವಾಯರಿ ನಡೆಸಿ, ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ, ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಅಂತೂ ಯಾರು ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಒಂದು ಶಿವಸೇನೆಯ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ, ಈ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧ ಇರತಕ್ಕದ್ದು, ಪರಸ್ಪರ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಇರತಕ್ಕಂತದ್ದು, ಅದು ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿರಾರು ವಿಂಗಡಣೆಗಳು, ನಾವಿರಾರು ಭಾಷೆಗಳು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು, ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಲಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಲಿ, ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿತ್ತು ? ಒಂದು ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ, ಬಹಳ ಕ್ಷೇಮಕರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಂತರಿಕವಾದ ಭಾವನೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯ ಇದ್ದರೆ, ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅವರ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ, ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನರು ಬಂದು, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲ, ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಬಂದು ಈ ರೀತಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿ ತಮಿಳರು, ಕೇರಳದವರು ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳನ್ನು, ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಇಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಏಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಾರದು, ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ ಈ ನಂಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅನುಕೂಲ ಯಾವಾಗ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಇಂಥ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಚೋದನೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಕೂಲಿ ಮಾಡುವವನಿಗೂ, ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನಿಗೂ ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಯಾವ ಅನುಕೂಲವೂ ಇಲ್ಲ, ಅನಾನುಕೂಲವೂ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲರತಕ್ಕಂತಹ ಈ ಪ್ರಾಂತೀಯತೆಯ ಮನೋಭಾವನೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಇದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನೂ ಅವೇ ರೀತಿ ಕರೆದು ನಾವು ಸಹ ಪೆರೋಕಿಯಲಿಸಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯ ರೀತಿಯರ್ಲಾಗಲಿ, ಬೇರೆ ರೂಪದರ್ಲಾಗಲಿ, ಬೆಳೆಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ, ಆಗ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಬಗೆಹರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿ ಖಂಡನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಅನಾಹುತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು).—ನನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಮಹಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ತಿಂಗಳ 7ನೇ ತಾರೀಕಿನಿಂದ ಸುಮಾರು 5–6 ದಿವಸಗಳವರೆಗೂ ಏನೊಂದು ಅನಾಹುತ ಉಂಟಾಗಿದೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾದ ಕಳವಳವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಧ್ವನಿಗೂಡಿಸಿ, ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅದ ಅನಾಹುತ, ಇದು ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅದ ಅನಾಹುತವಲ್ಲ, ಇದು ಇಡೀ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನಾಹುತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಅನಾಹುತವು 4–5 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು, ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ನಾಯಕರು, ಪಕ್ಷಗಳು, ಪಂಗಡಗಳು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತಾದ್ದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅನಾಹುತ, ಅಥವಾ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕ್ವಾರ್ಟರ್ನಿಂದ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ವರದಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ನಡೆದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಏನು ಆಗಿದೆ, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತೆಯ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಇದು ಕೆರಳಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ಬಹಳ ಆಸಮಾಧಾನ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದಾದ ನಂತರ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೂ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಜನತೆಯಾಗಿರಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವವರಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇತರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಜನರು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ.

ಅದರ ಬಗೆ ತಾವು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಾಳಿ ನಮ್ಮದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಜನತೆಯ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆ ರೀತಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಒಂದು ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗಳಿಸಿದ್ದರೋ ಅವರು ಇವೊತ್ತು ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಆದಂತಹ ಹಾನಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುವಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಆಗಿದೆ, ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತಹ ಯೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡು ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಕ್ನಾಲೆಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ನಿನ್ನೆ ಟಪಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಬಂತು. ಇನ್ನೊಂದು ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆರಲ್ಲೆ ಬರಬಹುದು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇವೊತ್ತು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮಮುಂದೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಯಾವ ತರಹ ವರದಿಯೂ ಇಲ್ಲ. 4—5 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಧಿಕೃತವಾದ ವರದಿ ಇದುವರೆಗೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕೃತವಾದ ವರದಿ ಬರಲಾರದೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಿಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸ್ವೈನಕ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಈ ಒಂದು ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಶಿವಸೇನೆ ಕಾರಣರಲ್ಲ. ಈ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಕನ್ನಡ ಜನರು ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ದ್ರೋಹ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕಾರಣರು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಬಂದಿದೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅದರ ಪೂರ್ತಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪೂರ್ತಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರಿತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅದನ್ನು

ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಫೆಬ್ರುವರಿ 10ನೇ ತಾರೀಖು ಅನಾಹುತ ಅಥವಾ ಘಟನೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು. 7ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಟೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಕಮಿಷನರು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

> "The Commissioner of Police, Mr. E. S. Modak, told newsmen in Bombay on Sunday that Mr. Bal Thackeray the Shiv Sena chief, had failed to keep his word that the Shiv Sena demonstration at the time of Mr. Morarji Desai's arrival in the City would be peaceful.
>
> Mr. Modak who was clarifying the understanding reached between the Shiv Sena leader and the Police said a small group of Shiv Sena volunteers was to hand over a memorandum to the Deputy Prime Minister at Mahim and the car was not to be obstructed anywhere else.
>
> But what was witnessed during Mr. Desai's drive into the city proved that the demonstrators had no intention of remaining peaceful. Even as the convoy accompanying the Deputy Prime Minister was passing along the Express Highway, stones were thrown on the vehicles."

ಇದು ನನಗೆ ಒಂದು ತರಹ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಏನು ಪುಟು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಎಪಿಡೇಷನ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಇದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಷಾದಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಶಿವಸೇನೆ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸರ ನಡುವೆ ಈ ರೀತಿ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಆಗಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ದೇಶ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಇವೊತ್ತು ಶಿವಸೇನೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವಸೇನೆಯು ನಾಯಕರಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಾಳಠಾಕರೆಯವರು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಅವರು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಷ್ಯೂ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅವಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಶಿವಸೇನೆಯು ನಾಯಕರಾದ ಬಾಳಠಾಕರೆಯವರನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಮರುದಿವಸ ಬಹುಶಃ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳುವುದರಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟರುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಎಂದರೆ ಅದು ಟೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

> "Shiva Sena sign boards and posters were seen at some places of the City stating that 'Bombay will continue to burn as long as Balasaheb Thackeray is in prison'."

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಾಳಠಾಕರೆಯವರು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರ ಸುಡ ತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಅವರು ಯಾವರೀತಿ ಆಗ್ರನೈಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಜೈಲಿನಿಂದ ಅವರದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಷ್ಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

> "Mr. Bal Thackeray Shiva Sena Chief, currently detained in the Yerwada Central prison here, has issued a statement appealing to all 'Shiva Sainiks' to see that peace is restored immediately and that 'at any cost our struggle should not be allowed to be exploited by Communists'."

The Statement was received through the Inspetor-General of Prisons around 1-30 A. M.

(ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್)

ಆ ರೀತಿ ಆದಮೇಲೆ ಯಾವರೀತಿ ಅದನ್ನು ಆರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಒಂದು ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮಾಡುವಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಆಗಿಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಾಳಠಾಕರೆಯವರು ಬೆಳಗಾಮಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮೈಸೂರು-ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗಡಿಯ ವಿವಾದದಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಆಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದನ್ನು ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಮುಂಬೈ ಷಹರದ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಥಾರೆಂಜ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯನರೆಗೆ ಬೆಳಗಾಮ್ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಮುಂಬೈಗೆ ಬರಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ಬರಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಬರಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ಅನೇಕಡೆ ಕೆಲವು ಜನ ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಆಗುವುದು ಅಲ್ಲ. ವರ್ತುತಹ ಬಂದಿದೆ. ಟ್ರಬಲ್ ವಾಜ್ ಇನ್ ದಿ ಬ್ರೂವಿಂಗ್ ಆದರೆ ಇವೊತ್ತು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಇದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಎರಡುದಿವಸ ಮೊದಲು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗ್ರತರಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಇದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮಾತು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಅನಾಹುತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಶಿವಸೇನೆಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ಮೃತ್ಯಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನಿಯವರಿಗೆ ಬರೆದು ನನ್ನ ಮತವನ್ನು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ತರಹ ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಲಾರದೆ ನಿಂತುದಕ್ಕಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ತರಹ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ಸೇನೆಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ಸೇನೆಗಳು ಗೋಕಾಲ ಸೇನೆಯಾಗಲೀ, ಲಜಿತ್ ಸೇನೆಯಾಗಲೀ ಭೀಮಸೇನೆಯಾಗಲೀ ಇರಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೇನೆ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಆ ರೀತಿಯಾದ ಸೇನೆಗಳು ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ನಾಡಿನ ಆರ್ಮಿ. ಅದು ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕು. ಉಳಿದ ಯಾವುದೇ ಸೇನೆಗಳು ಇರಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಶಿವಸೇನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ವಿಚಾರಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ತರಹ ಸೇನೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗ ಉಂಟುಮಾಡಿದಾಗ, ಇಂತಹ ಸೇನೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಬ್ಯಾನ್‌ಮಾಡುವುದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಮಾಡಲು ಕಾನ್ಸಿಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮುಖಂಡರುಗಳು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹುಟ್ಟದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಚಳುವಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಯಾವ ವರದಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಂಗ್ ಅಟೆಂಷನ್ ಮೋಷನ್ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರವಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಕೆಲವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಪ್ರಕಾರ ಈ ಅನಾಹುತದಲ್ಲಿ 59 ಜನ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ, 127 ಜನರಿಗೆ ಗಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಖಾಸಗಿಯವರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ, ಆ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ ರೈಲ್ವೆಯ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನಾಹುತ ಸಂಭವಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ 19 ಪೋಲೀಸ್ ಚೌಕಿಗಳು, 103 ಮಿಲ್ಕ್ ಬೂತ್‌ಗಳು, 20 ಬೆಸ್ಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಸ್‌ಗಳನ್ನು ನುಟ್ಟುಹಾಕಲಾಗಿದೆ. 63 ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳ ಲೂಟಿ

ಯಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 43 ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳು ದಕ್ಷಿಣಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳು ಎಂಬು ದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 123 ಅಂಗಡಿಗಳು ಲೂಟಿಯಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 14 ಮಾತ್ರ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಅನಾಹುತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವರು 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಾನಿ ಯಾಗಿದೆಯೆಂದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು 22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನರಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು ಈ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ನೊಂದಿರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಒಂದು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆದರಂತೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ಯಾರು ಯಾರು ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ನೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯ ಪರವಾಗಿ ದುಃಖ ವನ್ನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಹಾನಿ ಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಯಾವ ರೀತಿ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತನಿಖೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಿ, ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡಿಸಲಿ, ಏನು ಹಾನಿ ಸಂಭವಿಸಿದೆ, ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬು ದನ್ನು ತನಿಖೆಮಾಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಹಾನಿ ಸಂಭವಿಸಿದೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಘಟನೆ ಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳ ಜನರೂ ಸಹ ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಬೈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯರಿಗಿಂತ ನಾನ್-ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯರೇ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಶೇಕಡ 70 ರಷ್ಟು ಹೊರಗಿನ ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮುಂಬೈ ನಗರ ಕೇವಲ ಮರಾಠಿಗರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಬೈ ನಗರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ, ಕಾನ್‌ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂಬೈನಗರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಯಾವ ಒಂದು ಘಟನೆ ನಡೆದಿದೆ ಅದರಂತಹ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ, ಹೇಯವಾದ ಕೃತ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಂಬೈನಗರ ಎಲ್ಲರೂ ಅಭಿಮಾನ ಪಡು ವಂತಹ ಒಂದು ನಗರವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಮೈಸೂರಿನವನಾಗಿರಬಹುದು, ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮರಾಠಿಗರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ದೇಶವೇ ಆಗಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೇ ಇರಲಿ, ಯಾವ ಕುಲದವರೇ ಇರಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಹ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಸಹ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸುವು ದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನ್-ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯನರು ಹೋಗಿ ನೆಲಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ವರ್ತನೆ ಖಂಡನೀಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯವರು 5 ದಿವಸ ನಡೆಸಿದ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡವೇ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಹಾ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ fair name has been tarnished ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚಳುವಳಿಯಿಂದ ನಮ್ಮರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಬಂತು ಎಂದು ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತರಹದ ಪಟ್ಟುಮಟಕೆಗಳು ಮುಂದೆ ನಡೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಾಯಕರುಗಳಮೇಲೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 5 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಇವರು ಗಳು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಅವರುಗಳು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗಲಾಟೆ ನಡೆದಾಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಕನ್ನಡಿಗರು ಬಹಳ ಸಂಯಮದಿಂದ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿ ದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚಳುವಳಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಆದ ಪೆಟ್ಟಿನ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಎೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀರ್)

ದಲ್ಲಿ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ನಮಗೂ ಆಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮವರು ಸಂಯಮದಿಂದ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳು ಬೆಳಗಾಂನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಸಹಕಾರ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಹಕಾರವೂ ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಯನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜನರು ಈ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಸಂಯಮದಿಂದ ನಡೆಮಕೊಂಡು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹಗುರವಾಗಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರೀ ಕಾಗದ ಬರೆದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಏನಾದರೂ ಅನಾಹುತವಾದರೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರ ತಡೆಗಟ್ಟಲಾರದೆ ಹೋದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಮದ್ರಾಸಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಕೇರಳ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿವ್ದಾರೆ ನಾವೂ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಲು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಇದರಂತೆ ಕೇರಳದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಇ. ಎಂ. ಎಸ್. ನಂಬೂದರಿಪಾಡ್ ರವರೂ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರಜೊಡನೆ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್‌ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಅನಾಹುತಗಳು ಆಗದಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೊ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅನಾಹುತಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಆ ನಷ್ಟವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಲು ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರೇ ತುಂಬಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವೇ ತುಂಬಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರೆಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯರು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾರ್ಯಾರು ಈ ಅನಾಹುತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ನಷ್ಟ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಸಂಶಯ ಬರಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲರುವವರಿಗೇ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಇತರರಿಗೆ ಕೊಡ ಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರಕೂಡದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ಜನತೆಯ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಮನೋಭಾವನೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವರು ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಆಡುತ್ತಿರಲಿ ಅವರು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ಅವರು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಲು ಭಾರತೀಯರಾಗಿ ಅವರು ಇರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಭಾರತದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಭಾಷೆಯವರೇ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಭಂಗ ಬರುತ್ತದೆ ಕೇವಲ ಬೊಂಬಾಯಿಯವರೇ ಬೊಂಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಕೆಲವು ವಾರಗಳ ಹಿಂದೆ ಧಾರವಾಡ, ಬೆಳಗಾಂ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ರಾಯಚೂರು ಹಾಗೂ

ಗುಲ್ಬರ್ಗಾಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ, ಕೆಲವು ಮರಾಠಿ ಹುಡುಗರು ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸಿದಂತೆ, ಗುಲಗಾರ್ಚಿದಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಹುಡುಗರು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾವಲ್ಲರುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮಂಡಳಿಯವರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಫರ್ನಿಚರುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ನಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು ಎಂದು ನನಗೆ ದೂರು ಬಂತು ಮತ್ತು ನಾನು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮಂಡಳಿಯವರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಅನಾಹುತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ಬಂಡಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿ, ಅವರ ನಷ್ಟವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಡುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರವರ ಮೂಲಕ ಪಂಚನಾಮ ನಡೆಸಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೋ ಅದರ ಒಂದು ಪೈಸಾ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಐಕ್ಯತಾ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಗೌರವ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇರ ಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಆಗಲೇ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮಂಡಲಿಯವರಿಗೆ ಆದ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟಕೊಳಗಾದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರ ಭರವಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸಿನವರು ಹಾಗೂ ಕೇರಳದವರೂ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ನಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾದವರೂ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅದರಲ್ಲೂ ಉಡುಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರೇ ಹೊಟೆಲುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳು ಆಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶವುಂಟಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನಷ್ಟಗಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಸೆಸ್ ಮಾಡಿ ಆನಂತರ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಾ ?

2-00 P.M.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಈ ದುರಂತ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿರುವುದೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವೇನು ಎಂತಲೂ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವಪ್ಪ ಪಾಟೀಲ್.—ಶಿವಸೇನೆಯಂತಹ ಗಲಭೆಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಜನರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ?

Sri V. N. PATIL.—There is a marked difference between the problems of Kerala and Madras States as was pointed out by the Hon'ble Chief Minister. But, we bear an additional responsibility and burden upon us. The entire tussel started on account of the Mahajan Award and in order to shelve the Mahajan Award this conspiracy has been hatched. We are not going to budge an inch from our demand that Mahajan Commission's Report should be considered as an Award and Mysore is not going to yield. On the floor of this House we want an assurance on this.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎರಡು ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ನಿಲುವೇನು ಎನ್ನುವುದು. ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಅವಾರ್ಡ್ ಎಂತಲೇ ಇವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು "Mahajan Commission Report or recommendations should be accepted in toto." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಯ ಬಂದಿರುವುದು ಈ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿ ಬರೀ ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್ಸ್ ಇವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣ ಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿರಬಹುದು. ನಾವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವರು ಇವನ್ನು ಮೂಲೆಗೊತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಡೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟರು ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಕ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೇ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೋಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸರಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಸಹಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಐದಾರು ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಅವರು ವೆರಿಫೈ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ದವರಿಗೇ ನಾವು ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಷ್ಟವಾದವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾನಿಯಾಗಿರುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಎಂದು ಮಾಡಲು ಒತ್ತಾಯ ಹೇರಿನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಳೆ ಈಗ ಎದ್ದು ಮತ್ತೆ 3-30 ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

The House adjourned at Five Minutes past Two of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

Rules and practice for taking up General Discussion on the annual Budgets.

Sri M. NAGAPPA (Raichur).—Sir, I rise to a point of order. As per rule 160, there shall be no discussion on the day the budget is presented to the Assembly. But on subsequent days it can be taken up. There is a similar rule in the Lok Sabha also, but in the Lok Sabha the practice is that after the presentation of the budget, it will be taken up for consideration after one week, not later than one week or ten days If we are given so much bulky papers, so many books, how can we be expected to go through all these papers and be prepared to speak on them within 24 hours? We should have some time to study the figures at least relating to our constituencies.